

Badet i lik og penger

Kjendislege Jørgen Skavlan forteller om tida med 30 døde kropper i Dublin.

Min studietid, side 18

Dras mot sentrum

Storbyene er studenters førstevalg, viser Samordna opptak.

Nyhet, side 4 og 5

BI-student Regina Naas har startet en bedrift litt utenom det vanlige.

Promopikene

Reportasje, side 20 og 21

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 66, utgave 13 | www.universitas.no | onsdag 25. april 2012

Journalister intervjuer journalister: Kommentatorer brukes som eksperter i både egne og andres redaksjoner under Breivik-retssaken. Her intervjues Aftenpostens Harald Stanghelle og VGs Anders Giæver av TV2. FOTO: SKJALG BØHMER VOLD

■ Rundt vår tids viktigste rettsoppgjør står et ekspertkorps vi sjelden har sett maken til. Blir samfunnsdebatten avdemokratisert?

■ – Det er en fare for at noen få får ansvar for å mene veldig mye på vegne av befolkningen, sier journalistikklærer Harald Hornmoen.

Kultur, side 14 og 15

ANNONSE

STUDENTIDRETTE

Få overskudd til eksamen!

Tren for kun
kr 400,-* frem
til 14. aug.

Kort i salg nå!

*Prisen gjelder studenter ved
UiO, HiOA, NMH, NVH, AHO, KHiO

Test ut våre fine
tennisbaner på
Domus Athletica!

www.sio.no

STUDENT
Idretten

redaktør: **Magnus Lysberg**
magnusly@universitas.no 943 66 089

redaksjonsleder: **Gabriel Steinsbekk**
gabriest@universitas.no 936 59 898

fotosjef: **Skjalg Bohmer Vold**

desksjef: **Jørgen Brynhildsvoll**

nettredaktør: **Hans Skjong**

redaktør for Mellom fag: **Tia Karlsen**
tiakk@universitas.no 930 19 878

MENINGER

Fattig ekspertise

Imediedekningen av den rettsaken som om dagen opptar all oppmerksomhet, har vi lest, sett og hørt et vell av eksperter fortolke forhandlingene for oss. Ekspertene hentes fra en rekke fagmiljøer, men også blant journalister og kommentatorer. Mange har hatt det festlig på bekostning av de medier som intervjuer sine egne journalister, og titulerer intervjuobjektet som «ekspert».

Vi setter pris på spøken, men vil samtidig lansere en motforestilling: På samme måte som journalister og andre meningsbærere kritiseres for å uttale seg uten fagkunnskap i bunn, legger vi merke til kritikk rettet mot akademikere som formidler standpunkter med argumenter hentet utenfor deres egne fagfelter. Enkelte har også rettet kritikk mot kunstnere og forfatteres deltagelse i debatter om brede samfunnsspørsmål, slik kulturredaktør i Aftenposten, Knut Olav Åmås, gjorde i forrige uke.

Men på samme måte som at argumentets kraft bør avgjøre debattens utfall, bør ikke eksper-tenes vitnemål og publikasjonslis-te bestemme hvilke spørsmål de kan uttale seg om.

Ekspertbegrepet er problematisk også fordi det impliserer objektivitet. Men hva denne objektiviteten skal bestå i, er ofte uklart. Objektivitet er ikke det samme som interessefritt – politisk overbevisning er ikke det samme som personlige interesser. Et snevert krav om objektivitet kan raskt føre til at akademikere argumenterer mot sin egen overbevisning, og for et «objektivt» standpunkt.

«Mange glemmer at vitenskapelig ekspertise er diskusjon, ikke absolutte sannheter», sier høyskolelektor i journalistikk Magne Lindholm til Universitas denne uken. Diskusjonen er ofte avhengig av moralske – normative – argumenter. Dersom akademikeres virke i offentligheten skal begrenses til formidling av innsikter fra deres egne fagfelter, tappes ordskiftet ikke bare for forståelse for hvordan argumentene dannes, men også for en kilde til kraftfulle moralske argumenter. Kritikk av akademikere som opererer utenfor sitt eget felt er ikke bare smålig, det gjør også debattene fattigere.

«Ekspertbegrepet er problematisk også fordi det impliserer objektivitet.»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Monica Reigstad**
monica.reigstad@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Studentoffentligheten sitter fast.

Kraften fra 1982

KOMMENTAR

Gabriel Steinsbekk, redaksjonsleder og debattredaktør

Det var det herrens år 1982. Falklands-krigen bryter ut, når en argentinsk styrke på 8 000 mann invaderer de britiske Falklandsøyene uten forvarsel. Nelson Mandela forlater øya Robben Island etter over 18 år i fangenskap. Det er premiere på Steven Spielbergs film «E.T.».

Store ting skjer i verden i 1982. Samtidig skjer det også mange ting hjemme i Norge. Forsøket på å sprengre en bro over Tverrelven i Alta mislykkes. Rundt hundre personer arresteres og botelegges for gatebråk og hærverk i Oslo Sentrum natt til 1. mai. På Sogn studentby stemmer et flertall av beboerne for å ikke betale husleia i protest mot at de måtte betale mer for å bo.

Det høres veldig fjernt ut i dag. Tenk over det en gang til. De som bodde på Sogn studentby var kraftig irritert over at husleia de betalte skulle gå opp, så de avholdt en uravstemning for å bestem-

me om de skulle slutte å betale for seg i protest. 80 prosent av dem stemte for.

Det er ikke så rart at studentene på den tida syntes de allerede betalte for mye i leie, og ble forbanna da forslaget kom om at den skulle økes. Den store majoriteten av studentmassen har vel følt det samme både lenge før og lenge etter 1982. Det utrolige er ikke at det tydeligvis fantes et etablert og livlig studentmiljø blant murklossene rundt Amåtøren. Selv om det i dag virker like

fjernt som Alta-aksjonen. Det som gjør hendelsen utenkelig i dag er at en stor gruppe studenter ikke bare samlet seg om, men aktivt stemte for, en kollektiv politisk handling. Sannsynligheten for at et slikt initiativ i dag ville kommet lenger en idéstadiet er minimal.

Nære velferdsgoder var ikke det eneste studentene mente noe om, demonstrerte mot og kranget om i 1982. I mars vedtok studenttinget ved Universitetet i Oslo at de støttet Nordland Arbeiderpartis kamp for at Norge ikke skulle ta i mot amerikanske styrker så

lenge USA fortsatt sin El Salvador-politikk.

Tinget gikk så langt som å ville forby amerikanske soldater på norsk jord, og uttrykte klart og tydelig at de håpet dette skulle bli Arbeiderpartiets første steg på vei mot å melde seg ut av NATO. Så

«På Sogn studentby stemmer et flertall av beboerne for å ikke betale husleia i protest mot at de måtte betale mer for å bo.»

ØYEBLIKKET

foto: Christian Lycke

Blåser i fysikk: Mange irriterer seg over korpskultur, mens noen omfavner det med hele sitt legeme. Fysikkstudentene er kjempeforneymet med at denne gjengen over utenfor lesesalvinduenes deres.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HØVLAND

uendelig langt det er fra Studenttinget i 1982 til Studentparlamentet i 2012.

På starten av 60-tallet var det debatter og møter på Chateau Neuf som la grunnlaget for anti-apartheidbevegelsen i Norge. Våren 2012 er det største initiativet som er kommet fra studentoffentligheten å starte et opprop mot endringer i samskipnadsloven.

Kommentarer som disse er skrevet mange ganger i Universitas. De ble sikkert skrevet i 1982 også. Men det gjør ikke poenget med den mindre viktig eller relevant. Studentoffentligheten har kanskje grodd seg fast i det samme sporet.

Folk må løfte blikket opp fra bibliotekåpningstider og PC på eksamen. Det finnes massevis av folk som kan bli enga-

sjert og inspirert hvis de riktige debattene og initiativene kommer. Mønsteret må brytes. Det må skapes noe originalt og banebrytende. En ny og annerledes generasjon 82-ere. Studentpolitikerne kan begynne med å gå foran når de nå snart er ferdige med å bli valgt.

debutt@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

« Hvordan type forsøpling finner dere rundt på UMB?

Vi gratulerer med det som må være en meget god norsk karakter fra videregående. Hentet fra saken «Bare utdannede klistrer snus oppover veggen!». Tuntreet, mars 2012.

« I vår region er Hødd i en klasse for seg når det gjelder alderssammensetning av spillerstall. Etter at André Nevstad til slutt la støvlene på hylla, er i dag Hødd nesten å regne som Norges Arsenal.

Studentene i Volda vet hva folket vil ha. Kommentarer om alderssammensetningen i norsk første divisjon må vel være midt i blinken for mediespirene på Nord-Vestlandet. Vi gleder oss til analysen av peruviansk eliteserie i neste utgave. Hentet fra kommentaren «Gi unggutta spilletid». Peikestokken, mars 2012.

« Både unge, voksne, barn og honnør får nå egne periodekort som kan brukes tvers av Agderfylkene der samtlig busskort kan benyttes uavhengig av busselskap.

Store endringer krever store saker. Det er ingenting å si på at denne rystende nyhetssaken har fått en egen side å boltre seg på under seksjonen «samfunn» i avisa til studentene på Sørlandet. Hentet fra saken «Endring i busskortene». Unikum, mars 2012.

« Illustrasjonsfoto

Vi skulle gjerne vist dere dette bildet, for det er en skikkelig perle. En gutt og en jente sitter på hver sin side av en rød sofa. Fra gulvet, mellom dem i sofaen og opp til taket har noen klistret en lang, brun teipremse. Ja, vi tar poenget. Mer bokstavelig illustrasjonsfoto skal du lete lenge etter. Sjekk selv i siste utgave av Studvest. Hentet fra saken «Brudd med samboer kan svi». Studvest, 25.04.12.

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

SveinTDy KD forteller landets 'best and brightest' at de ikke får bruke sine egne penger. @klekve, altså.. @studentsnakk <http://www.dagsavisen.no/samfunn/-mistillit-til-studentene/>

20. apr

Samskipnadssammensurium

Spug @JensFolland Høres ut som gjeldende praksis, med lederens dobbeltstemme... @klekve @SveinTDy @studentsnakk #mistillit

20. apr

Samskipnadssammensurium

klekve @SveinTDy @student-snakk Litt over halvparten av inntektene til studentsamskipnadene er egne (semesteravgift). Resten forskjellige tilskudd.

20. apr

Samskipnadssammensurium

BodilKrogvold @JensFolland, so true! Enkel matte. @klekve @SveinTDy @studentsnakk #mistillit @studentstyring

20. apr

Samskipnadssammensurium

torkil @klekve ser du vekk i fra pengene studentene betaler i leie, mat og trening? Snakk om brukerstyring på sitt beste #mistillit @SveinTDy @studentsnakk

20. apr

Samskipnadssammensurium

JensFolland @klekve jeg sjekket litt opp i regnskapet til SiO. ca 20% av innt. er tilskudd, resten kommer fra studentene. #mistillit #LMNSO

21. apr

Samskipnadssammensurium

JensFolland @klekve så da burde studentene ha litt over halvparten av makten da? Jeg kan leve med den dealen #mistillit @SveinTDy @studentsnakk

20. apr

Samskipnadssammensurium

sandvaag Studenter – som lever i boligene, spiser i kantinen og benytter seg av tilbud – er best egnet til å styre samskipnadene. #mistillit #LMNSO

21. apr

Samskipnadssammensurium

nyhetsredaktør: **Endre Stangeby**
endrst@universitas.no 415 43 840

NYHET

Innflytelsesrike trøndere

RANKING: Nok en måned, nok en ranking. Men denne gangen kommer NTNU på en sensasjonell 20. plass i rangeringen over verdens mest innflytelsesrike universiteter i forskning på internasjonale forhold. Det melder Adresseavisen. NTNU og Fredsforskningsinstituttet i Oslo er de eneste ikke-amerikanske innslagene på listen over de 25 institusjonene som har hatt mest faglig gjennomslag.

– Forskningsrapporten viser at vi har fagfolk innen statsvitenskap, geografi og økonomi som ligger helt i front. Det er jobbet målrettet og solid, over lang tid. Forskerne har vært dyktige og truffet med valget av interessante problemstillinger, sier en fornøyd Marit Reitan, som leder Institutt for sosiologi og statsvitenskap ved NTNU.

Porno
«stenger»
deler av
kvinnehjernen

PORNOSTOPP: Ifølge Videnskab.dk er mange pornofilmer så gode til å gjøre seerne opphisset at hjernen ser bort fra andre visuelle inntrykk for å konsentrere seg om pornoen. Nederlandske psykologer målte hjerneaktiviteten til kvinner mens de så på «en nøye utvalgt» pornofilm. Målingene viste at en del av hjernen til forsøkskvinnene, kalt den primære visuelle cortex, hadde lavere aktivitet enn vanlig mens de så filmen. Forskerne mener dette viser at hjernen prioriterer seksuell opphisselse fremfor andre visuelle inntrykk. Videnskab.dk skriver ingen ting om hvorfor forsøket bare ble gjort på kvinner, og ikke menn.

Malaysiske
studenter
nærmere
politisk frihet

LOVENDRING: En underlig malaysisk lov gjør det ulovlig for landets studenter å være medlemmer i politiske partier eller delta i demonstrasjoner og andre politiske kampanjer. Studenter som bryter loven risikerer bøter og utestengelse fra universitetene, melder The New York Times. Bøter og advarsler fra universitetene har ikke overraskende først og fremst rammet studenter som støtter opposisjonen i Malaysia. Nå er derimot en lovendring som skal gjøre politisk aktivitet lovlig for studentene på vei. En strek i studentregningen er at lovendringen fortsatt vil gi universitetene mulighet til å bestemme hvilke organisasjoner (bortsett fra politiske), som «passer seg» for studentene deres.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

Universitas nr. 6, 1987

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Til tross for den kalde krig og truslene fra atombomben, er det kanskje forholdet til de fargede folkeslag som på lang sikt er dette århundres viktigste internasjonale problem. Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpfond tar sikte på å komme videre enn til politiske diskusjoner og vakre talemåter..

Universitas nr. 9, 1962

BYENE ER FØRSTEVALGET

Hit strømmen
studentene

Forståelsesfull: Kunnskapsminister Kristin Halvorsen har stor forståelse for at ungdom søker seg til byen på tross av sprengt utdanningskapasitet.

Norske studenter søker seg vekk fra bygda og inn til de store utdanningsinstitusjonene. Det har kunnskapsministeren forståelse for.

STUDENT-
URBANISERING

tekst: Geir Molnes

foto: Hans Dalane-Hval

Mens kapasiteten er sprengt ved de store utdanningsinstitusjonene i landets største byer, er det langt flere ledige plasser i distriktene. Aller færrest ønsker seg til Finnmark. Som landets eneste fylke hadde Finnmark flere studie plasser enn antall førstevalgsøkere. I motsatt ende av attraktivitetsskalaen troner Oslo med

over tre søkere per studie plass.

Kunnskapsminister Kristin Halvorsen synes ikke det er negativt at så mange søker seg til de store byene.

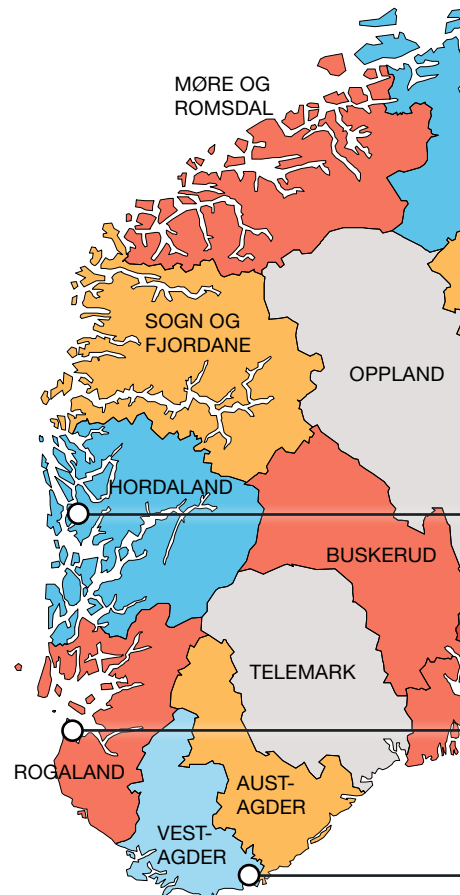
Skjønner ungdommen

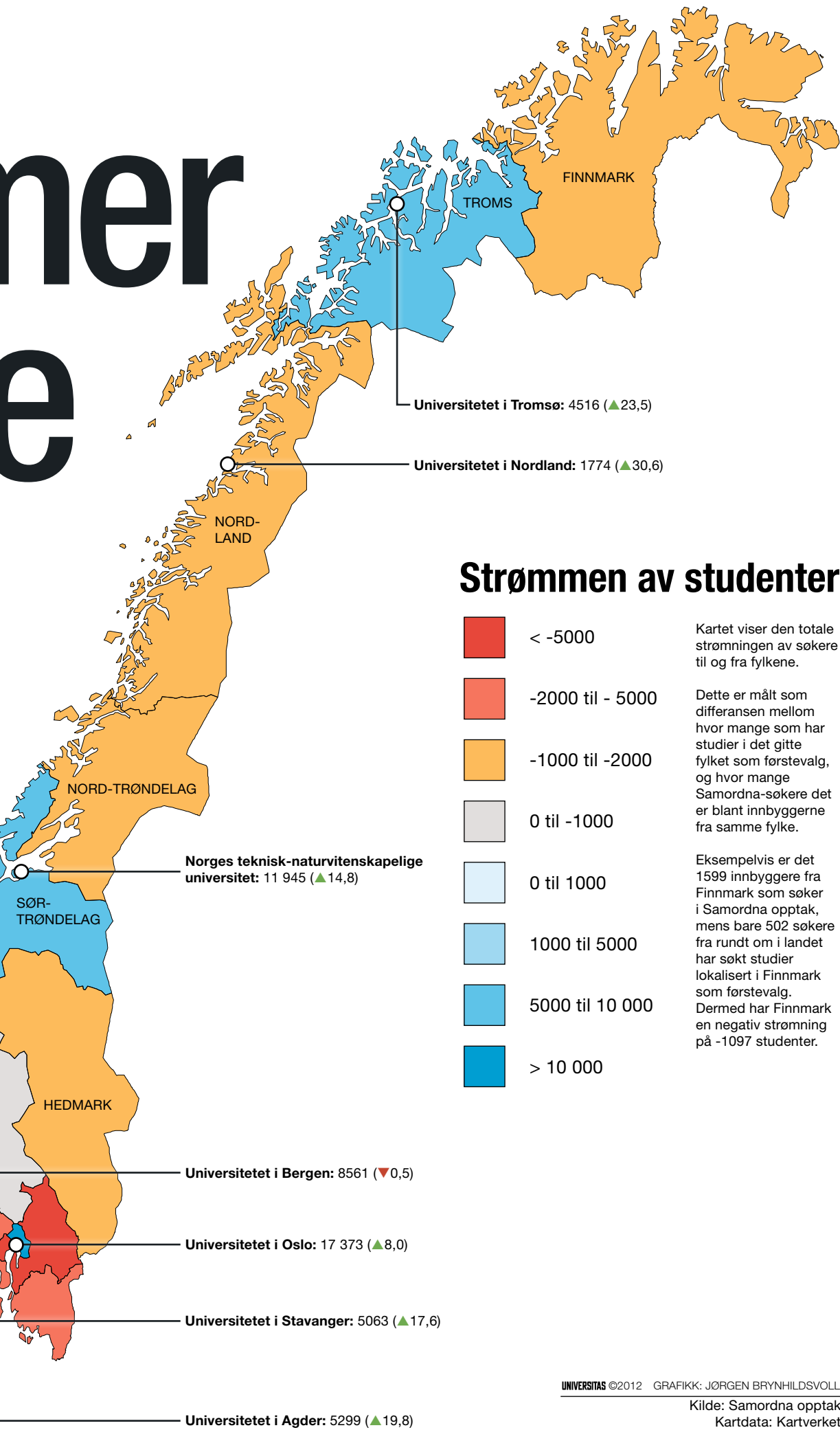
– At flere ønsker å studere i de store byene er et faktum som vi må forholde oss til. Det er veldig lett å forstå at ungdom vil flytte på seg. Det er viktig at ungdom har mulighet til å søke seg til de stedene som de mener er mest attraktive. Og det er bra at ungdommer har lyst til å oppsøke studiemiljøer

som kan by på faglige utfordringer. Jeg gjorde jo det selv da jeg begynte å studere i Oslo, sier Halvorsen til Universitas.

– Så du vil ikke oppfordre flere til å søke høyere utdanning i distriktene?

– Jo, jeg vil absolutt oppfordre ungdom til å se på hvilke utdanningsmuligheter som ligger nære der de bor. Kanskje er mulighetene bedre enn det de tror. Men det er viktig at ungdom velger studier ut fra deres interesser, samtidig som de styrer interessene litt ut fra samfunnets behov.

«Jeg vil absolutt oppfordre ungdom til å se på hvilke utdanningsmuligheter som ligger nære der de bor.»

Kristin Halvorsen, kunnskapsminister.

Rekordmange søkere
Selv om Halvorsen gjerne ser at flere søker utdanning i distriktene, har hun ikke noen konkret plan for å få flere til å gjøre det.

– Den planen er det hver institusjon som står for. De må tilby attraktive studier som holder høy kvalitet, sier Halvorsen.
I år var det rekordmange søkere til høyere utdanning. Totalt søkte 115 764 personer via samordna opptak før fristen gikk ut 16. april. Det er 6,6 prosent flere enn i fjor. Halvorsen er svært fornøyd med

årets søkertall, og mener de gir henne gode argumenter for å øke studiekapasiteten i de store byene.
– Det er viktig at vi klarer å samarbeide med studieinstitusjonene om å gi plass til flest mulig av de som har søkt. I løpet av de siste årene har vi økt studiekapasiteten med over 7000 studieløp. Med årets søkertall har jeg veldig gode argumenter for å øke dette ytterligere. Og dette er jo en sak som flere departementer enn Kunnskapsdepartementet har interesse i.

geirmoln@universitas.no

Topplista

Studium	Antall søkere
■ Siviløkonomutdanningen, Norges handelshøyskole	2301
■ Rettsvitenskap (jus), Universitetet i Oslo	2261
■ Rettsvitenskap, Universitetet i Bergen	1660
■ Politiutdanning, Politi høyskolen (Oslo)	1361
■ Psykologi profesjon, Universitetet i Oslo	1044

Bunnlista

Studium	Antall søkere
■ Kommunikasjon, livssyn og medier, Mediehøgskolen Gimlekollen	0
■ Bachelor i estetiske fag, musikk, Høgskolen i Vestfold	0
■ Dokumentarfilmproduksjon – lyd, Høgskolen i Lillehammer	0
■ Engelsk, Høgskolen i Buskerud (Hønefoss)	0
■ Religion, kultur og globalisering, Misjonshøgskolen	0

Kilde: Samordna opptak

Her er fagene som ingen vil studere

Religion, kultur og globaliseringsfaget til Misjonshøgskolen er landets aller minst attraktive fag, ut fra antall planlagte studieplasser. Studiet har 50 planlagte studieplasser, men ingen søkere hadde dette faget som sitt førstevalg i 2012. I tillegg til dette faget finnes det fire andre fag som ikke har en eneste førstevalgs-søker. Kommunikasjon, livssyn og medier ved Mediehøgskolen Gimlekollen, bachelor i musikk ved Høgskolen i Vestfold,

dokumentarfilmproduksjon-lyd ved Høgskolen i Lillehammer og engelsk ved Høgskolen i Buskerud.
Samtlige av de 30 mest populære enkeltstudiene ligger i en av landets seks største byer. Aller flest søkere fikk siviløkonomutdanningen ved Norges handelshøyskole. 2301 søkere hadde denne utdanningen som sitt førstevalg. På andre plass fulgte jussutdanningen i Oslo med 2261 førstevalgssøkere.

universitas@universitas.no

Økende boligpress

I Oslo er det planlagt studie-plasser til 10 766 nye studenter i 2012, noe som er ny rekord. De nye studentene må presse seg inn i et studentboligmarked som er svært trangt fra før av. I 2012 er det planlagt 164 nye studentboliger i Oslo. Leder for Velferdstinget i Oslo og Akershus, Birgit Skarstein, mener at det er alt for lite.
– Oslo er et pressområde. 164 studentboliger gjenspeiler overhodet ikke det behovet som er her i dag. Med tanke på antall studenter er Oslo en av taperne i år, sa Skarstein til Universitas tidligere i år.
Kristin Halvorsen vedgår at det er for få studentboliger i

de store byene. Hun håper på å bygge flere, men har ingen konkrete løfter.
– Vi har bygget mer enn dobbelt så mange studentboliger som Bondevik-regjeringen. Men nå står vi foran et nytt stortingsvalg. Og da er mitt forslag til SV, og de andre rød-grønne partiene, at vi må øke ambisjonene ytterligere. Det er mange som trekker til byene. Derfor er det viktig å bygge studentboliger for å holde boligprisene og leieprisene i sjakk. Det kommer et klart innspill fra meg om at vi bør bygge flere studentboliger, sier Halvorsen.

universitas@universitas.no

Frederikke bygget

15 % rabatt på behandling for studenter

Vil ikke heve blikket før etter valget

Nærhet viktig: – Dersom sakene er nære og gjenkjennelige appellerer de til studentene, sier Trygve Harlem Losnedal. Likevel er han enig i at studentparlamentet bør løfte blikket mer i sine politiske saker.

– Studentparlamentet bør bry seg om saker utover Blindern, sier Trygve Harlem Losnedal. Men først vil han vinne valget ved å snakke om kaffepriser.

STUDENTVALG

tekst: Anders Ballangrud

foto: Christian Lycke

– Vi er kanskje mest opptatt av å ha fokus på det lokale, fordi vi tror det er det studentene er mest opptatt av. Her er «prisen på kaffe»-saker viktige, sier Trygve Harlem Losnedal, representant for Sosialdemokratene i Studentparlamentet. Losnedal stiller i år igjen til studentvalget på Universitetet i Oslo (UiO) som representant for Sosialdemokratene.

I årets studentvalg er det sakene som handler om politikk innenfor universitetets rammer det snakkes mest om. Det er få nasjonale eller internasjonale saker på dagsorden. Losnedal mener nærhet til sakene er viktig i kampen om studentenes stemmer.

– I valgkampen er det viktig at sakene treffer studentene. Sakene må ha studierelevans. Når sakene er nære og gjenkjennelige appellerer de til studentene, mener han.

Må heve blikket

I året som er gått har studentenes tillitsvalgte ved UiO fått gjennomslag for en rekke saker. Likevel mener Stian Skaalbones, avtroppende leder av studentparlamentet ved UiO, at ambisjonene kunne vært høyere.

– Vi har hatt for lave ambisjoner når det gjelder nasjonal politikk, og vi må ta selvkritikk for at vi kanskje har vært for lokale, sier Skaalbones.

Årets studentvalg er nå i gang for fullt, og nye tillitsvalgte vil innen kort tid tre inn i som studentenes representanter. Skaalbones mener at det kommende studentparlamentet må legge seg på et vel så ambisiøst nivå som sine forgjengere, gjerne med enda større mål.

– Det neste studentparlamentet bør i større grad legge seg på et høyere nivå når det gjelder generell og nasjonal studentpolitikk. Mye kan gjøres ved UiO, men vi kan ha større ambisjoner i å påvirke myndighetene

nasjonalt i spørsmål rundt utdanning og forskning, sier han.

Får støtte

Liv-Kristin Rød Korssjøen, leder av Studentparlamentet ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA), støtter Skaalbones, og mener det er viktig å se studentpolitiske saker i et større perspektiv.

– Vi ser at det er viktig å løfte lokale saker opp på nasjonalt plan. Eksempler på slike saker er problemstillinger rundt eksamensformer og vurderinger, der flere institusjoner har mange av de

samme utfordringene. Ved å jobbe sammen kan vi lære av hverandre. Det er også lettere å spre budskap til mange mennesker og lettere å få gjennomslag jo flere man er, påpeker hun.

HiOA har på sin side etablert et samarbeidsforum med studentdemokratier ved andre utdanningsinstitusjoner.

– Vi ser at samarbeid kan bære frukter, og har erfart dette blant annet i arbeid med en kampanje for å forbedre praksisen til studentene. Her samarbeidet vi med Høgskolen i Bergen og Høgskolen i Sør-Trøndelag og fikk stor oppslutning om saken, sier Korssjøen.

Skaalbones mener at det så absolutt er på sin plass å ta opp mer generelle saker, selv om flere av sakene i det foregående år i større eller mindre grad kan anses som nasjonale. I året som er gått har saker som kjønnskvoteing og kravet om studieprogresjon vært viktige for ham. I året som kommer peker Skaalbones blant annet på miljøforskning som aktuelt.

– Studentparlamentet må ta tak i klimavennlig forskning. Blant annet bør petroleumsforskning trappes ned, og det bør heller satses på klimavennlig forskning, eksempelvis fornybar energi.

Skaalbones får støtte av Losnedal når det gjelder studentparlamentets ambisjoner.

– Jeg er enig med Skaalbones. Studentparlamentet bør løfte blikket mer i sine politiske saker. UiO har en sterk posisjon i samfunnet, og Studentparlamentet bør bry seg om saker utover Blindern. Men Studentparlamentet må fortsatt være varsomme på at det de mener skal ha betydning for studentene, sier Losnedal.

anderbal@universitas.no

Mye å få på plass: Nyvalgt leder i Studentparlamentet ved HiOA, Tuva Aune Wetland, mener det er mye som må på plass før det blir store endringer.

Ny jente på toppen

– Vi må fortsette på det arbeidet som det tidligere studentparlamentet har gjort for oss. På nasjonalt basis vil eksamensformer og eksamensvurderinger i tillegg til praksisordningen være viktige saker, sier Tuva Aune Wetland, nyvalgt leder av Studentparlamentet ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA).

Wetland peker også på at det både på lokalt og nasjonalt nivå må satses på teknologiske nyvinninger.

– Digitalisering er viktig for Høgskolen og for så vidt for utdanningsinstitusjoner i hele Norge. Det er viktig å se fremover, ikke bakover. Norge kan ha hatt en tendens til å ligge etter i slike saker, mener hun.

HiOA har hatt et intenst år med tanke på sammenslåingen av høyskolene i Oslo og Akershus, og de mye omstridte planene om å bli et universitet. Wetland konstaterer derfor at den nye ledelsen i Studentpara-

mentet må gå i sine forgjengeres fotspor.

– Når det gjelder vår lokale politikk vil vi måtte fortsette med det som er vedtatt i parlamentet. Vi må fortsette å engasjere oss i spørsmålet rundt universitetssatsingen. Vi må også fortsette å jobbe med fusjonen mellom skolene som er slått sammen, altså Oslo og Akershus. Her er det fortsatt mye som skal på plass før vi kan begynne å endre på nye ting.

Selv om Wetland er fersk i stillingen, er hun sikker på hvordan den nye ledelsen bør gå frem.

– Det er alltid viktig å heve blikket. Men først og fremst synes jeg Studentparlamentet skal jobbe for sine egne studenter. Vi skal alltid se utover egen skole, men heller benytte samarbeidspartnere enn å konsentrere fullt og helt på generelle studentpolitiske saker, sier hun.

universitas@universitas.no

Må kutte etter millionunderskudd

Helsefagene ved Høgskolen i Oslo og Akershus må kutte millioner av kroner etter at de pådro seg store underskudd i 2010 og 2011.

PENGETRØBBEL PÅ HIOA

tekst: Vegard Rønneid Erikstad og Endre Stangeby

foto: Helle Gannestad

I fjor gikk Fakultet for helsefag ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) med 10,5 millioner kroner i underskudd. I tillegg kommer et underskudd på 6,6 millioner kroner fra året før. Dette utgjør til sammen 17,1 millioner kroner som fakultetet må spare inn i løpet av de neste fem årene.

– Underskuddene er opparbeidet ved avdeling for helsefag på det som tidligere var Høgskolen i Oslo (HiO), sier direktør ved

HiOA, Ann Elisabeth Wedø.

Høyskoleledelsen kan ikke tydelig gjøre rede for hva underskuddene fra helsefagene har kommet av.

– Det er ulike faktorer som spiller inn, blant annet at det har vært lavere opptak og gjennomstrømming av studenter enn beregnet, og at disponeringen av ressursene har medført et høyere kostnadsnivå enn det den økonomiske rammen har gitt rom for, sier Wedø.

Ingen ekstra penger

– I løpet av våren legger vi en plan for hvordan HiOA skal dekke inn underskuddet i løpet av de neste fem årene, sier Wedø.

Det er helsefagene som har skylda for underskuddene, og som må ta regningen.

– De øvrige enhetene har en økonomi

nomi i balanse, så dette omfatter instituttene i «gamle» avdeling for helsefag ved HiO. Det vil ikke bevilges ekstra penger til å dekke inn

«Det vil ikke bevilges ekstra penger til å dekke inn underskuddene.»

Ann Elisabeth Wedø, direktør ved HiOA

Må kutte: Direktør Ann Elisabeth Wedø og rektor Kari Toverud Jensen må spare inn millionunderskudd ved Fakultetet for helsefag i årene som kommer. Bildet er tatt ved et styremøte tidligere i år.

underskuddene, sier Høyskoleledelsen.

– Hva vil innsparingene ha å si for studentene?

– Målsettingen er at undervisningen skal ha en kvalitet og et omfang som gir god kvalitet. Foreløpige analyser tyder på at vi ligger på riktig nivå i forhold til tid til undervisning, sier Wedø.

Åpne om underskudd

– Vi har lenge visst at fakultetet gikk med underskudd, noe de har vært åpne om overfor oss. Samtidig har de involvert studentene hele veien for å finne gode løsninger, sier leder for Studentenes fakultetsråd for helsefag, Jan Marius Kristiansen.

– Hva tenker du om at fakultetet

må spare inn 17,1 millioner kroner de neste fem årene?

– Jeg tror det fører til at man må være mer bevisst rundt hva man bruker penger på, noe som i og for seg kan være positivt. For hver enkelt student kan det hende at det går utover oppfølgingen de får, noe som vil være negativt.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

Lyse jobbutsikter for politistudentene

Dagens politistudenter kan gå en lys fremtid i møte. Regjeringen har lovet 2800 nye stillinger til Politiet innen 2020.

POLITISTUDENTER

tekst: Kristian Wikborg Wiese

foto: Christian Lyche

Støtt og stadig kan vi lese om politistudentene som er bekymret for fremtidige jobbutsikter. Dagsavisen 13.10.2011 opplyste om at 81 av 347 politistudenter i fjorårets kull som besto eksamen sto uten jobb i politiet. Nå er det likevel mye som tyder på at årets kull går en tryggere tid i møte. Gunn Hege Høgberg, leder for studentene i Politiets fellesforbund (PF), forteller at sånn som situasjonen er i dag har de ledige stillinger å søke på kontra samme tid i fjor.

– Vi har også fått signaler på at flere distrikter skal lyse ut stillinger. Dette er selvsagt positivt, og vi ønsker ikke å være

noen sutrekopper som klager over at vi ikke får jobb.

Hun sier videre at det ikke er til å legge skjul på at det er problemer som venter de uteksaminerte studentene.

– Når de omlag 200 nyopprettede faste stillingene blir lyst ut (distriktene er pålagt å lyse ut disse for å få penger), kan andre vikariat/stillinger bli holdt ledig. Dette til tross for at distriktene skriker etter mannskap, men som på grunn av IKT-utbyggingen må spare penger der de kan.

Følger utviklingen tett

Dette er blant annet noe av det PF ønsker å forebygge og Høgberg er optimistisk. Hun sier at justisminister Grete Faremo er tydelig på at de som er nyutdannede skal inn i etaten, men at dette vil ta noe tid på grunn av store kull.

– Vi håper på at hun holder ord, og vi følger tett med på utviklingen. Skulle det vise seg at vi får en tørke nærmere juletid er

«Vi ønsker ikke å være noen sutrekopper som klager over at vi ikke får jobb.»

Gunn Hege Høgberg, leder for studentene i Politiets fellesforbund

Vil ikke klage: Gunn Hege Høgberg, leder for studentene i Politiets fellesforbund.

det større grunn til å bli bekymret, og da må vi legge større press på Regjeringen og justisministeren.

Positiv utvikling

Arne Johannessen, leder i Politiets fellesforbund, mener utviklingen er positiv, men forklarer at de står ovenfor to problemer når det gjelder uteksaminerte politistudenter.

– På grunn av investeringer innen informasjons- og kommunikasjonstekno-

logi er det mange politidistrikt som ikke har råd til å lyse ut nye stillinger når tjenestemenn går av med pensjon.

Per i dag er de øremerkede midlene beregnet til ca. 200 nye stillinger innen 2012 forteller Johannessen.

– 2011 var hakket bedre enn fjoråret. Regjeringen mener alvor. Alle skal i jobb og utviklingen er positiv. I 2005 ble det utdannet 240 mens i 2011/2012 ble det utdannet 720 politihøgskolestudenter.

universitas@universitas.no

Ble ikke Europas mektigste student

NY STUDENTLEDER: Magnus Malnes tapte kampen om lederetet i European Student Union (ESU) til Karina Ufert fra Litauen. Ufert er for øyeblikket nestleder i ESU og var medlem av ESUs utøvende komité i perioden 2010–2011. Den nye lederen er nå i sluttfasen med en masterutdannelse i Social Sciences ved universitetet i Vilnius. I tillegg til

ny leder ble det også valgt to nestledere og en ny utøvende komite. Ufert og hennes nye team vil ta over fra og med 1. juli. Det er særlig den økende økonomiske krisen i Europa som er Uferts fanesak, men hun vil også kjempe for å konsolidere ESU og få studentenes stemmer hørt under budsjettdiskusjoner. Dette melder ESU sin hjemmeside.

Student dømt for overgrep på tvangsinnlagt kvinne

DØMT: Fredrikstad tingrett har dømt en legestudent til ti måneders fengsel for å ha utnyttet en kvinne som var tvangsinnlagt på sykehuset i Østfold, melder NRK. Kvinnen hadde angst, depresjoner og ADHD, i tillegg til å slite med tvangstanker. Retten understreker at pasienter på psykiatriske sykehus er svake for

oppmerksomhet og omsorg. Legestudenten innrømmer flere samleier, men nekter for at noen av dem skal ha skjedd på sykehuset, slik kvinnen har forklart. Flere av de ansatte som jobbet på sykehuset følte seg utrygge på mannen fordi han skal ha opptrådt provoserende og ikke fulgt reglene.

Rektorkrangel om

Færre er bedre: – Vitenskapelige ansatte foreleser, veileder og sensurerer mer på en privat høyskole enn ved en offentlig utdanningsinstitusjon. Det er jeg sikker på, sier rektor ved Markedshøyskolen, Trond Blindheim. FOTO: Markedshøyskolen

BI og Markedshøyskolen har mer enn fem ganger så mange studenter per faglig ansatt som UiO. De mener det kommer studentene til gode.

FAGLIG ANSATTE

tekst: Heljar Havnes

foto: Christian Lycke

Markedshøyskolen og BI har Norges høyeste antall studenter per faglig ansatt. BI har 59,1 studenter per faglig ansatt, mens Markedshøyskolen har 46,9. Det viser tall fra Database for statistikk om høgre utdanning (DBH).

Universitetet i Oslo (UiO) har til sammenligning 8,2 studenter per faglig ansatt. Rektor ved Markedshøyskolen, Trond Blindheim, sier det er en bevisst strategi for å gi studentene undervisning fra arbeidslivet.

– Vi henter inn en god del timeforelesere fra næringslivet, slik at studentene får caseundervisning fra folk som jobber med fagene ute i arbeidslivet, sier han.

– På fanget til foreleseren

– Hvis UiO har åtte faglig ansatte per student må det bety at det er fantastisk god veiledning der. De kan jo nesten sitte på fanget til foreleseren og få stoffet inn med teskje, ler Blindheim.

Han mener at det er både billigere og bedre å ha færre faglig ansatte, og så heller hente inn eksterne forelesere fra næringslivet.

– Det er ikke rart det er dyrt å drive utdanningssektoren i Norge, når det er så få studenter per ansatt. Jeg mener vi har en god strategi for læring, som fungerer godt hos oss, og studentene setter pris på å få møte praktikere, legger han til.

Høyskolerektoren understreker viktigheten av å ha flinke, oppdaterte folk med relevant erfaring fra arbeidslivet inn i

undervisningen.

– Studentene må settes i en situasjon hvor de får prøvd teorien mot praksis. Det er en av grunnene til at Markedshøyskolen også henter inn timeforelesere fra arbeidslivet, sier Blindheim, som selv har studert ved UiO.

Han mener at det er viktig å møte praksis før man er ferdig utdannet.

– På mange utdanningsinstitusjoner er det slik at man ikke møter praksis før man er ferdig med utdannelsen. Slik var det i hvert fall da jeg studerte ved UiO. Vi vil at studentene våre skal øve seg i å løse caser fra arbeidslivet tidlig. På den måten blir overgangen fra høyskole til jobb lettere, sier han.

Ser mot Cambridge

UiO-rektor Ole Petter Ottersen deler ikke Blindheims filosofi.

– Universitetet i Cambridge er et universitet vi ønsker å modellere oss etter, og der har de satset på å ha få studenter per vitenskapelig ansatt. For Universitetet i Oslo vil det være et enormt steg tilbake hvis vi følger strategien som følges av Markedshøyskolen og BI, og heller henter inn eksterne timeforelesere, sier Ottersen.

Han forklarer også viktigheten av å høre på hva studentene ønsker, og understreker at UiO er svært forskjellig fra

Markedshøyskolen og BI.

– UiO profilerer seg som en forskningsinstitusjon, og da må våre ansatte også ha tid til forskning. Da må vi ha flere ansatte enn andre institusjoner som ikke satser like hardt på forskning, sier universitetsrektoren.

– Studentene ved UiO ønsker mer gruppeundervisning og personlig oppfølging fra foreleser.

«Det er ikke rart det er dyrt å drive utdanningssektoren i Norge, når det er så få studenter per ansatt.»

Trond Blindheim, rektor ved Markedshøyskolen

Norske studenter bak i køen

STUDENTBOLIGER: Internasjonale studenter får stå først i køen når studentboligene skal deles ut: To av tre studentboliger går til internasjonale studenter, skriver Aftenposten. Til høsten blir rundt 300–500 plasser ledige, samtidig som det

ventes å komme rundt 2500 internasjonale studenter til Oslo. Internasjonale studenter har alle førsterett på boligplass, og på listen bak dem står førsteårsstudentene. Dette fører til at mange norske søkere havner på venteliste, og det forventes at mel-

lom 3000 og 4000 studenter havner i boligkø kommende høst. Tendensen har vært at de som allerede har plass i studentboligene, stadig fornyer kontrakten sin. Kunnskapsdepartementet har i år bevilget penger til 164 nye boliger i Oslo.

n forelesere

Få fagfolk: På BI er det 60 studenter per faglige ansatt

Studentene ved vårt universitet ville blitt svært ulykkelige om vi hadde gått bort fra den modellen vi har i dag, der vi satser på tett oppfølging fra foreleser og vitenskapelig ansatte, sier han.

– Fornøyd med eksterne forelesere

– BI har flere timeforelesere og høyskoleforelesere som underviser på BI i tillegg til de akademisk ansatte. Disse er ikke med i statistikken til DBH. BIs styrke er nettopp kontakten med næringslivet i undervisningen og dette setter også studentene stor pris på, sier, direktør for bachelorstudier, Jan Frode Lien i en e-post til Universitas.

Han understreker at også BI hører på studentenes ønsker, som er mer kontakt med næringslivet.

– Ønsker det beste for studentene

– Det er jo en tydelig forskjell mellom Markedshøyskolen og BI i forhold til UiO. De har forskjellige

måter å drive utdanning på, sier Anne Marit Ringvold, nestleder i Norsk studentorganisasjon (NSO). Hun mener at det viktigste er at studentene får den oppfølgingen de ønsker. Hun mener det er flere måter å drive utdanning på.

– Vi synes det er viktig at studentene er fornøyd med oppfølgingen de får. Det er jo ikke sikkert at man får like god oppfølging fra eksterne forelesere, som man får hvis man har samme foreleser gjennom et helt semester. Men det viktigste er jo at studentene er fornøyde, sier hun.

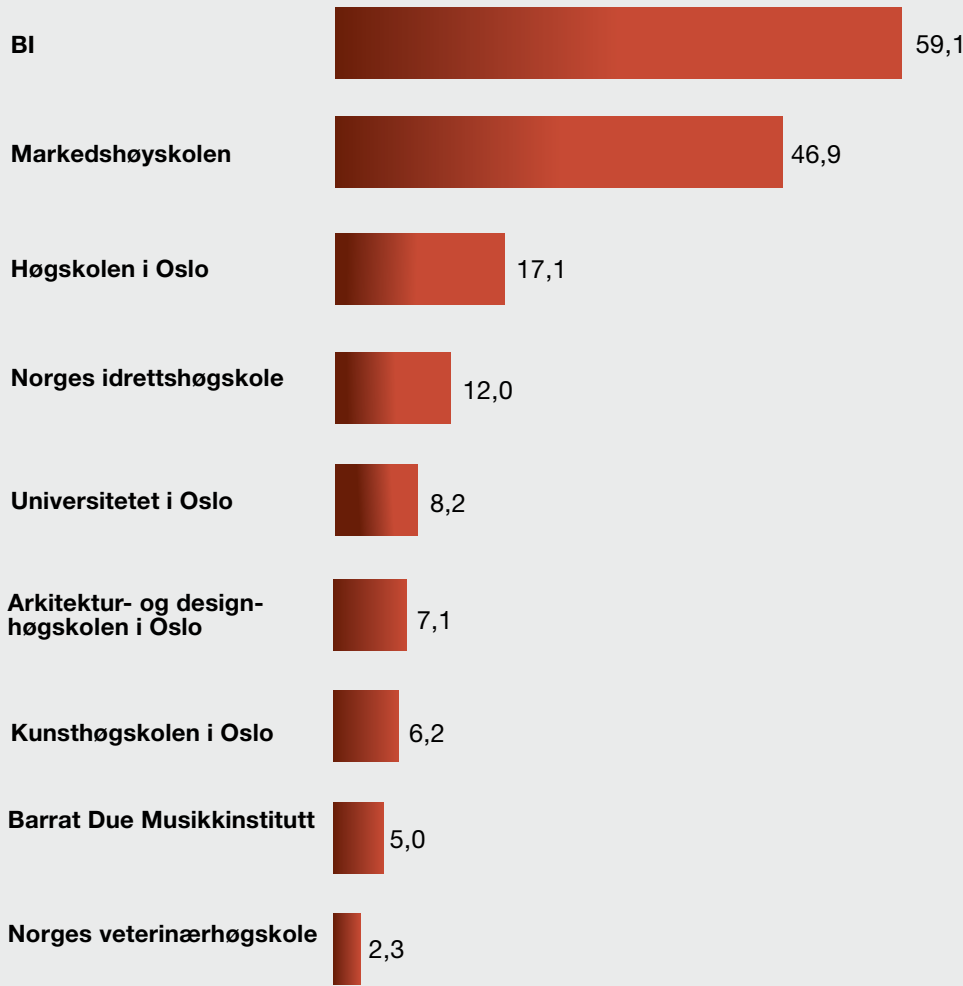
Men Ringvold tror også det er positivt å få impulser fra arbeidsmarkedet inn i undervisningen.

– For noen kan nok det å hente inn eksterne forelesere være en fin måte å se hva fremtiden kan bringe. Det er viktig at studentene får en god forståelse for faget de studerer, og at de som foreleser er oppdatert, avslutter studentpolitikeren.

heljarh@universitas.no

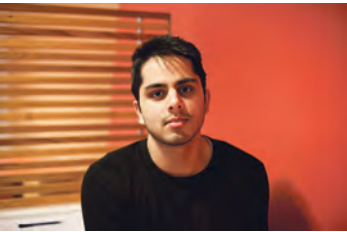
Studenter per faglige ansatte

(undervisnings-, forsknings- og formidlingsstillinger)

Hva synes du om at BI er den utdanningsinstitusjonen med flest studenter per vitenskapelig ansatte i Norge?

5 PÅ BI

Yassar Butt (20)

Studerer økonomi og administrasjon

– Det høres rart ut. Personlig syns jeg det fungerer greit her, det er jo mening at man skal ha ansvar for egen læring.

Mia Kim Bjørnstad (20)

Studerer økonomi og administrasjon

– Det blir lite personlig forhold til læreren, men det er ikke så viktig på forelesningene uansett. Jeg får det jeg trenger ut av dem.

Bjarne Brekke Hanssen (26)

Studerer markedsføring

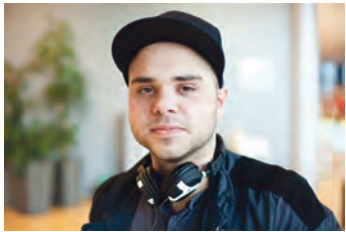
– Det er ikke akkurat et kvalitetsstempel. Det er en grunn til at jeg ikke går på forelesningene selv.

Aasha Maharajasingam (21)

Studerer økonomi og administrasjon

– På noen av mine forelesninger er det rundt 300 mennesker, de som sitter bakerst får ikke med seg noe.

Alessandro Caroprese (23)

Studerer revisjon

– Jeg syns det er vanskelig å mene noe om det, for BI er en stor skole og ting fungerer bra her, så jeg har ikke noe negativt å si.

debattredaktør: **Gabriel Steinsbekk**
gabriel@universitas.no 936 59 898

Kronikk: **3500 tegn**

Leserinnelegg: **maks 2000 tegn**

Replikk: **800 tegn**

Sendes til: **universitas@universitas.no**

Frist: **fredag klokka 15**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

Nettsirkus

«Synes strengt tatt ikke at denne forelesningen var helt representativ for hvordan en typisk STV1530-forelesning arter seg, men det er forsvårdt ikke så viktig.

Faget tar i stor grad opp mekanismene som har mulig- gjort grusomhetene som behandles i pensum og gir et svært godt grunnlag for kritisk tenkning og selvstending refleksjon. Jeg vil ikke nøle med å påstå at av alle fag jeg har tatt ved UiO, så har dette vært det mest givende.

Sigurd Jakob Gulestøl

Å være menneskelig og faglig levende engasjert for noe viktig er én ting. Å være en viktigper er noe annet. Det står enhver fritt å lufte sin manglende evne til å se denne forskjellen, men man er ikke forpliktet til det, selv om man må fylle en fast spalte i Universitas.

Atle Brunvoll

Kommentarene over bekrefter vel påstanden om at faget er fullt av viktigperer – humor ser ut til å være mangelvare i Bernt Hagtvets dannelsesprosess.

Alle som har tatt faget bør kjenne seg igjen i flere av beskrivelsene i anmeldelsen, selv om det sikkert ikke hjelper på karakteren å skrive dette under fullt navn.

Og apropos karakterer: Husk den gamle klisjeen om at C faktisk er en god karakter.

Viktigper

@Viktigper
Hva bekrefter påstanden? Kom med eksempler. Det er

det vi har gjort med artikkelen ovenfor. Å si at vi er en gjeng med viktigperer har absolutt ingen akademisk verdi (vi går på universitetet gjør vi ikke?) med mindre du backer det opp med eksempler. Siter fra kommentarene våre og vis at du er på et høyt intellektuelt nivå. Hvis ikke er det bare grunnløs drittstenging å kalle oss ting.

Jeg kan akseptere nesten alt så lenge det er godt argumentert for.

Daniel Braastad Kristiansen

For å klargjøre Jeg er ikke viktigper, og siden betraktningene overfor på sett og vis er ment som et litt flåsete spark til enkelte aspekter ved bachelorstudiet i statsvitenskap, foretrekker jeg å være anonym. Jeg ser imidlertid de mindre appellerende aspektene ved dette valget, som å bli sammenblandet med Viktigper, la meg også med en gang klargjøre at jeg ikke er Karstensens.

STV-Bachelor

Dette var en god og sjeldent velskrevet artikkel. Jeg ser at det er mye indignasjon i kommentarfeltet. Hagtvets studenter avkrever kritikere «dokumentasjon». Jeg har selv tatt dette kurset og var tilstede ved de fleste av Bernts forelesninger. Sirkus-metaforen er berettiget. Hagtvets stil, i alle fall muntlige, er veldig fjernt fra vitenskapelig «objektivitet». For noen er dette sikkert uproblematisk, for andre en turn-off. Hagtvet har selv erkjent at han helst ville blitt prest. Det merkes under forelesningene...

Fedup

Hentet fra debatten til anmeldelsen «Sirkus Hagtvet»

«Hagtvet har selv erkjent at han helst ville blitt prest. Det merkes under forelesningene...»

Fedup

LESERNES MELDINGER

Send sms til 925 68 716

«Frøken blå jakke. Det vil jeg veldig gjerne.
kaffegutt@gmail.com

«Stem på de vakre jentene på Realistlista! De skaffet lys mellom Domus og forskningsparken:»

Anonym

«Christian har fått seg kjæreste. Vi ser frem til ginger-asian babies
KIN2110

«Din melding her.
red.

Hjernedødt skvalder

UNIVERSITAS

Bernt Hagtvet, professor, Institutt for statsvitenskap, UiO

Onsdag 18.april brakte Universitas en reportasje fra STV 1530 «Folkemord og politisk massevold i det 20. århundre». Det er noe av det mest infantile ordgyteri jeg har lest på lenge.

Tonen i reportasjen vises i følgende karakteristikk: «Sirkus Hagtvet», «ubestridt direktør», «entourage», «svinge seg i manesjen», «funfacts», «folkemordfagets popularitet ... koker ned til at temaet rommer så mye absurditet at det ender opp med å bli underholdende», og så klimaks: «Det er vanskelig å unnslipe følelsen av at folkemordets sirkusmanesje er lekegrind for viktigperer».

Man må spørre om journalisten Astrid Karstensens kan tas på alvor.

STV 1530 omhandler emner som reiser de viktigste politiske og moralske spørsmål i det 20. århundres historie – og i samtiden. Det er et krevende kurs. Det er et stort kurs. Vi møtes to ganger i uken, forutsetter deltakelse på framvisning av relevant dokumentarfilm med etterfølgende debatt, arrangerer faglig ekskursjon til Berlin med et tettepakket program som omfatter museer og åsteder etter nazismen og DDR-diktaturet, og vi leser fire monografier, som er normalt ved gode universiteter. Ekskursjoner til HL-senteret og Hjemmefrontmuseet supplerer undervisningen.

For å vise alvoret i dette opplegget er vi bevisste i møtet med studentene. Vi arrangerer kollokvier og stiller oss til disposisjon for veiledning når studentene måtte ønske det. Vi forlanger et skriftlig arbeid. Vi inviterer landets fremste spesialister på sine felter, fra Evelyn Lindner, Tore Linné Eriksen og Nils Christie til Arnfinn Moland og Arne Johan Vetlesen. Vi driver ikke med snillisme.

Da journalist Karstensens stakk innom, var prof. Pål Kolstø foreleser. Han er en av landets fremste Russlandskjennere. Han sier til oss at han gjerne kommer til 1530 fordi han der får interessante spørsmål. Kurset er bevisst tverrfaglig; det ligger på grensefeltet mellom statsvitenskap, filosofi og historie med innslag av sosialpsykologi. Pensum

BOLIGMANGEL

Frithjof Eide Fjeldstad og Signy Grape, Venstrealliansen

Hvor bor du?

Mangelen på en forsvarlig boligpolitikk er skrikende her til lands. Bolighaiene svermer og gjør stor butikk på sine investeringer som stadig presser de fattigste blant oss lenger og lenger ut fra anstendig husly. I denne gruppen finner vi som kjent studentene. De av oss som «klarer» seg utelukkende på lån og stipend lever langt under EUs fattigdomsgrense. Samtidig er det uten sammenligning boutgifter som spiser opp det meste av lommebøkene våre. Det gir grunn til å prioritere bolig høyt, noe som bør være en hovedoppgave for Norsk studentorganisasjon (NSO), hvis landsmøte er nært forestående. Det er også et sterkere kort enn organisasjonens øvrige krav da det omfatter en langt større gruppe enn studentene, noe som

«NSO må samle nok mot til å fronte én hovedsak heller enn å fiske litt i alle dammer.»

endres stadig i lys av nyere forskning. Med ABB foran sine dommere har vi i vår naturlige nok forsøkt å dreie dette kurset inn mot den særlige ondskap som terrorisme er. Kurset er vesentlig drevet på dugnad og har frembrakt egne læremidler (f.eks. «Folkemordenes svarte bok» og T.L. Eriksens bok om massedrapene på Herrero-folket i tysk Sørvest-Afrika i 1904–5).

Alt dette blir for journalist Karstensens underholdning. I sin reportasje går hun i alle journalistfagets feller. Hun estetiserer og raljerer, bader seg i noe hun tror er flink mediedramaturgi og fikse metaforer, tilskriver deltakerne skjulte motiver («viktigperer», «sirkus», «lekegrind»), og hun avslører en grunnleggende frivoll attitýde som åpenbart skal vise at hun fra sitt høyere kommentarstadiet gjennomskuer deltakernes motiver og kompetanse. I klassisk journaliststil går hun aldri inn på substans: hva vi forsøker å få til, emnets alvor, intellektuelt nivå.

Jeg har sjelden lest noe mer useriøst vås.

Man kan lett forestille seg hva Karstensens kan drive det til som fullbefaren boulevard-skribler.

Er UiO tjent med ei slik blekke? Karstensens reportasje bringer opp viktige tema i forholdet norsk offentlighet og UiO. Universitas representerer Oslo-studentenes ansikt utad. Avisen har i lengre tid antatt preg av å være ei tabloidisert blekke. Det er en sak for rektor Ole P. Ottersen og universitetsdirektør Gunn-Elin A. Bjørneboe å diskutere om UiO er tjent med en avis som holder et så lavt journalistisk nivå. Dette innlegget sendes i kopi til dem.

Jeg går ut fra at redaktør Magnus Lysberg vet hva som står i hans avis. Mitt spørsmål til Lysberg er: Mener han at

journalist Karstensens reportasje representerer det nivå han mener Universitas bør tilstrebe? Jeg venter et offentlig svar snarest. Inntil det foreligger vil jeg ikke ha noe med avisa å gjøre, verken som intervjuobjekt eller rådgiver, som jeg har vært villig til i alle årene jeg har tjenestegjort ved UiO.

Ideen om å anmelde eller kommentere universitetsundervisningen er god. Ved andre universiteter utgir studentene ofte egne «course critique»-hefter. Vi kan alle bli bedre, og det er åpenbart forbedringspotensiale ved UiO. Men hvis dette skal bli tonen og nivået vil jeg oppfordre alle mine kolleger til boikott av Universitas.

åpner for bredt politisk samarbeid.

Venstrealliansen mener at en regulering av boligpolitikken, i kombinasjon med utbygging av flere studentboliger, vil være det beste tiltaket for sosial utjevning. Med dette oppnår vi nemlig mindre penger til profittdrivende boligspekulanter og dessuten et rettferdig marked for mennesker som lever med reell og konstant dårlig råd, ikke minst de som er i etableringsfasen. Å fylle studentenes lommebøker med hard kontant, for eksempel ved å heve studiestøtta til 1,5 G (krav fra NSO), vil ikke ha denne effekten. Det vil heller være som å pisse i buksa for å holde på varmen for de dårligst stilte og en ren bonus for de som allerede har nok. Og spekulantene vil gni seg i henda over mer kjøpesterke studenter.

Venstrealliansen mener derfor at NSO må samle nok mot til å fronte

én hovedsak heller enn å fiske litt i alle dammer. Denne saken bør være bolig. Snart åpner urnene for valg til studentparlamentet, og dermed Velferdstinget, her på tunet. Stem Venstrealliansen, så får du tak over hodet!

Regjeringens mistillit til studentstyringen

SAMSKIPNADSLOV

Even Sørland, styreleder i SiB, Amund Aarvelta, styreleder i SiT og Marianne Høva Rustberggard, styreleder i SiO

Regjeringen går inn for å fjerne studentstyringen av samskipnadene i Norge ved å innføre krav om to tredjedels flertall i styrene i viktige saker. Vi reagerer på at regjeringen står klare til å sage over den mest sentrale bærebjelken i samskipnadsordningen: studentenes rett til å ha flertall i styret.

Kravet om 2/3 flertall vil gjøre det vanskeligere å treffe beslutninger, men den viktigste innvendingen er at ved å innføre et kvalifisert flertallskrav, angriper man samskipnadenes identitet. Studentstyringen er verdi og ideologi, men også praktisk viktig: I møte med lokale og regionale myndigheter, og i det daglige samarbeidet med utdanningsinstitusjonene, er det avgjørende at samskipnaden oppfattes som studentenes eget organ – ikke som departementets forlengede arm. Reell studentstyring er den eneste forsvarlige løsningen for studentvelferden.

«Hva har vi gjort galt, Halvorsen?»

Lovforslaget kan bare tolkes som at departementet mener at studentvalgte styremedlemmer ikke har tilstrekkelig kompetanse til å forvalte samskipnadene på en forsvarlig måte. En slik holdning til politisk oppnevnte styremedlemmer er uhørt. Alle styremedlemmer – uavhengig av bakgrunn – trenger kunnskap om budsjettmodeller, lover, regler og styrearbeid. Som styreledere tar vi vårt ansvar for å sørge for en god opplæring av alle styrets medlemmer på alvor. Derfor har styreledere fra 14 samskipnader av ulik størrelse nylig gått sammen om et sett med felles retningslinjer for styreopplæring. Styrearbeid handler ikke om å sette grupper opp mot hverandre, men om å fungere som et kollegium som skal sørge for en forsvarlig organisering og forvaltning av samskipnaden.

Kunnskapsdepartementet har allerede tilsynsmyndighet overfor samskipnadene, og vi savner en refleksjon rundt egen rolle i stedet for et angrep på studentene. Vi tolker forslaget som et uttrykk for grunnleggende mistillit til oss som studentvalgte styreledere. Hva har vi gjort galt, Halvorsen?

Hvite menn er lovlydige

Da jeg bildegooglet «norske verdier» dukket Hanne Nabintu Herland opp. Jeg ble en anelse redd, skriver Warsan Ismail.

Jeg ble skeptisk da jeg hørte at hvite menn skulle flytte inn i oppgangen vår. Jeg hadde hørt mye fælt om dem. De er rasister, urenlige og ufidde. De hører på fryktelig musikk, forer seg på dårlig pizza og lunken øl, og objektiviserer kvinner. Ikke dukker de opp på dagnad, eller borettslagsmøter heller. «Her blir det ghetto», tenkte jeg – «nå flytter folk vekk».

Til tross for min opprinnelige skepsis, og i det flerkulturelles ånd, bestemte jeg meg for å holde et åpent sinn. Jeg bakte boller, blandet saft og gikk på besøk. Jeg ble ikke behandlet som en underlegen negresse. Ikke nok med det, ved lydanlegget kunne jeg se flere CDer av respektable rappere. Jeg trakk et lett sukk.

Mildere innstilt mot den hvite mann, bestemte jeg meg for å oppsøke flere. Men før jeg bega meg på denne fysisk, og intellektuelt, strabiøse ferden, gjorde jeg et lite forarbeid: Hva tenker den hvite mann om meg?

Jeg fant ut at 35 prosent av hvite menn (og kvinner) er helt, eller nokså, enige i at jeg og andre innvandrere er en kilde til utrygghet i samfunnet, ifølge tall fra Statistisk sentralbyrå. Norstat kunne fortelle meg at 25 prosent av hvite menn (og kvinner) mener det er for mange av mine trosfeller i landet. Papiravisene og nettavisene skrev om hvite menn (og noen kvinner) som anså meg, og min hijabsamling, som en trussel mot norske verdier og norsk leveste. Da jeg bildegooglet «norske verdier» – brune muslimer forstår best gjennom visuelle virkemidler – dukket Hanne Nabintu Herland opp. Jeg ble en anelse redd.

Skuffelsen var derfor stor da jeg hverken møtte de 35 prosent som er skeptiske til innvandring, de 25 prosent som frykter muslimsk invasjon eller Hanne Nabintu Herland. De jeg møtte, i motsetning til de som bodde i Dagbladets kommentarfelt, mente ikke at jeg var et stort, slemt shariatroll. Hvite menn jeg møtte var hyggelige og imøtekommende. Lenge trodde jeg innvandringsskeptiske, hvite menn var mytiske, til jeg en skjebnesvanger

KLARTEKST

Warsan Ismail er student og blogger.

kveld møtte på flere. Jeg ble tatt på sengen. Billedlig, så klart. De 35 prosentene og de 25 prosentene var ikke lenger mytiske. De var av kjøtt og blod, og de kunne vise til diverse nettsider og Youtube-klipp, som forklarte hvorfor jeg – med mine én meter sekstifem – utgjorde en reell trussel mot dette landet.

Det tok tid før vi sluttet å provosere hverandre, muslimskeptikerne og jeg. Jeg har ikke vært i stand til å endre mine muslimskeptiske bekjentes forestilling om at islam er en farlig religion. Men jeg har tydeligvis gjort et inntrykk. Nå sier de at jeg – til tross for at jeg er brun og veldig halal – ikke er som «de andre». Forhåpentligvis forstår de, etter hvert, at de aller fleste muslimer ikke er som «de andre». En dag dør «den andre».

Det segmentet av befolkningen jeg har møtt som, ifølge statistikken, hverken liker min brunhet eller min muslimskhet, har gjort et inntrykk på meg også. Mange har jeg endt opp med å like. De er menneskelige og sliter – som folk flest – med både kjæresteproblemer og hemoroider. Majoriteten er redde for det nye, som de føler har kommet for brått på. Slike mennesker blir det flere av i Europa, og mange av dem tilhører vår aldersgruppe. Høyreekstreme Le Front National har kapret de unge stemmene, og gjorde det overraskende godt i første runde av det franske valget. Populister som spiller på muslimfrykt er ikke nytt.

Nå som vi er midt i en rettssak, der en terrorist rettferdiggjør sine handlinger med hat mot muslimer, er det viktig å huske på at muslim- og innvandringsskeptikere flest er ganske ålreite mennesker. De har rare meninger, som må utfordres, men de er ikke terrorister. Terroristen står tiltalt. Religionshistoriker Kari Vogt sa, i en kommentar om terroristens kompendium, at «muslimer er lovlydige». Det er på sin plass å meddele at hvite menn er lovlydige, de også.

Kampen om de kloke hodene

SKOLEPENGER

Camilla Hermansen, leder for Studentparlamentet ved NLA Høgskolen og Ashish Singh Vise president i International Student Union i Norge.

Norge er ett av få land der utdanning er gratis. Det gir oss konkurransefortrinn i kampen om de gode hodene.

Tanken om gratis utdanning til alle har lenge stått som en ryggrad i den norske velferdsmodellen. I det siste har dette imidlertid slått sprekker. Norge er i dag ett av få land i Europa som ikke tar skolepenger fra internasjonale studenter, og debatten om dette skal vedvare, har blusset opp.

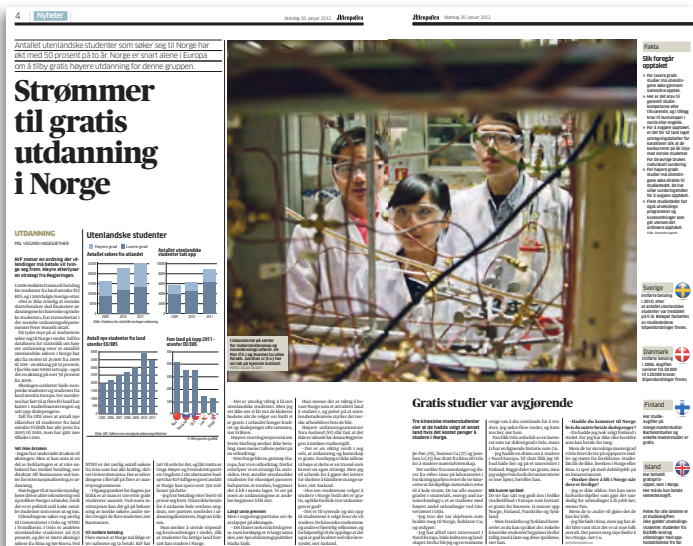
En av dem som har tatt til orde for å innføre skolepenger er Krfs nestleder Dagrun Eriksen, som i Aftenposten 30. januar uttalte at «vi ikke kan betale for å utdanne hele verdens ungdom».

Samtidig som skolepenger for utenlandske studenter har blitt innført i både Sverige og Danmark, har en rekke EU-land økt studieavgiftene for sine egne innbyggere i kjølvannet av eurokrisen. De økonomiske vanskelighetene tvinger fram nye måter å balansere budsjettene på, og det er ungdommen som blir de store taperne. Høy ledighet setter større krav til formell utdanning, og økte skolepenger gjør dette mulig kun for de bemedlede.

Norge står i en økonomisk særstilling sammenlignet med resten av Europa, og har i liten grad blitt affisert av den pågående eurokrisen. Sparetiltak som på kontinentet ses på som tvingende nødvendige, er ikke det for oss. Vi kan derfor tillate oss å sikre oss et konkurransefortrinn i kampen om de gode hodene, ved å fortsette med å tilby gratis utdanning til alle.

Med økt globalisering blir global konkurransedyktighet enda mer kritisk i framtida enn det er i dag, og utdanning spiller en kritisk rolle i så måte. Et stadig mer internasjonalt arbeidsmarked setter større krav til arbeidstakere med internasjonal kunnskap og erfaring. Da er det kritisk at vi bevarer – eller øker, andelen av internasjonale studenter i Norge.

Etter at Sverige innførte studieavgifter, falt antallet søknader fra utenfor Europa med hele 90 prosent, og en rekke politikere, næringslivstopper og universitetsrekto-

Foreslo skolepenger: Aftenposten skrev i januar om at utenlandske studenter strømmer til Norge. Dagrun Eriksen tok til orde for skolepenger.

FAKSIMILE: AFTENPOSTEN, 30. JANUAR

rer har i ettertid gått ut og kalt beslutningen en grov feilvurdering. Spesielt naturvitenskapelige og teknologiske fag har vært skadelidende, men hele samfunnsutviklingen påvirkes av at mangfold av perspektiver forsvinner.

Skolepenger og kvalitet henger sammen, mener Dagrun Eriksen. Ved å tilby gratis utdanning til alle får man ikke de kloke hodene, men de som bare er ute etter

en rimelig utdanning. Dette strider imidlertid med det Norsk studentorganisasjons danske søsterorganisasjon DSF har erfart, etter at Danmark innførte skolepenger for internasjonale studenter i 2006. I følge DSF-leder Magnus Pedersen har mange av de kloke hodene uteblitt, og utdanningsinstitusjonene fylt

med de som kan betale for seg på tross av lavere akademisk kompetanse.

Skolepenger går ikke bare utover de internasjonale studentene som i mange tilfeller blir effekt fryst ute fra muligheten til utdanning, men også oss. Gratisprinsippet handler ikke bare om et moralsk ansvar for å sikre kunnskap på tvers av landegrenser, men det er en vinn-vinn-situasjon for alle parter. Ved å si et rungende nei til skolepenger sier vi samtidig ja til solidaritet, utvikling, og samarbeid, ikke bare innenfor Norges landegrenser, men også globalt. Det vil komme både norske og internasjonale studenter og arbeidstakere til gode.

jobb mot slutten av studieløpet. En jobb som stiller krav og utnytter studentenes kompetanse. Derfor ønsker vi å styrke Karrieresenteret ved UiO. Likeledes ønsker vi at det opprettes praksis både på bachelor- og masternivå.

Gjennom et tettere bånd til arbeidslivet vil studentene være ytterligere kompetente til å ta steget over i arbeidslivet. Videre ønsker vi å arbeide for studiekvalitet. Dette innebærer naturligvis at kvaliteten på undervisningen skal holde et høyt akademisk nivå. Men vi ønsker også et mer moderne universitet som er tilpasset dagens teknologiske samfunn. Vi ønsker blant annet at universitetet tilrettelegger for at forelesere skal kunne bruke moderne undervisningsmetoder, og at det vil satses på kursing av vitenskapelig ansatte slik at de kan benytte de moderne undervisningsmetodene. Vi ønsker bedre trådløs nettverksdekning på universitetet og en egen applikasjon til smarttelefoner.

Vi går også til valg på at studentpubene skal kunne holde åpent til 03.00 som andre utesteder. Slik det er i dag må studentpubene stenge 02.00. Blå liste anser det som viktig at studenter også har egne steder der de kan oppholde seg, og vi ser det som unaturlig at ikke disse pubene kan følge de ordinære reglene som gjelder i bransjen. Det som derimot er av vesentlig betydning, er at skjenkereglene og kontroll overholdes og respekteres.

Ønsker du et tettere samarbeid med arbeidslivet og UiO, bedre studiekvalitet og at studentpubene selv kan få avgjøre hvorvidt når de skal stenge? Da må du stemme på Blå liste!

MUSIKKVITENSKAP

Ane Bjerkan, bachelorstudent ved IMV

En hilsen fra øvingsrommet

Lampene lyser for å signalisere opptatte øvingsrom i fjerde etasje på Institutt for musikkvitenskap (IMV). Snart kan det imidlertid brenne et blått lys for undervisningen i praktiske fag ved instituttet. Denne løsningen vil være et stort tap både for fremtidige studenter og for arbeidsmarkedet i musikkbransjen. I notater fra styret i Det humanistiske fakultet kommer det frem at IMV må kutte 13 millioner kroner fram til 2016. IMV puster stadig tyngre innenfor de økonomiske lungene fakultetet har å tilby, hvor kapasiteten ikke lenger samsvarer med utdanningstilbudet instituttet ønsker å gi.

Lærere og

«IMV skaper komponistene bak soundtracket til den nye storfilmen.»

ansatte river seg i håret over midlene de har til rådighet, og som studenter merker vi allerede på kroppen at hver av oss koster en firedel av våre venner på Norges musikk-

høgskole (NMH). Fakultetet taler med to tunger. Utad ønsker det selvfølgelig ikke å gjøre musikkvitenskap til et rent teorifag. Internt sendes derimot uavbrutte signaler om at undervisningstilbudet til studentene er for dyrt, og at store kutt er nødvendige. Da peker alt mot at det er den praktiske delen av studiet som ligger på hoggestabben.

Hva mister vi ved å gjøre utdanningen til et rent teoretisk studium? Musikkvitenskap er et fag hvor teoretisk kunnskap kan forstås og læres gjennom å kjenne musikken i egen kropp. Hvorfor er denne kombinasjonen så viktig? La oss se på noen eksempler. Spilleerfaring er en forutsetning for å komponere. Musikalsk analyse fordrer godt gehør. For å produsere musikk i studio, holder det ikke kun å ha lest lydlære. Med dette i bakhodet, er vi redd for at musikkvitenskap uten dagens praktiske forankring kan bli et studium kun for fremtidige forskere – og knapt nok det.

Guro H. Bjørnstad ser ikke problemet med å legge ned den praktiske delen av IMV, ref. hennes kommentar i Universitas 18/04. Hun overser at IMV utdanner studenter som blir allsidige og anvendelige, på en annen måte enn de rene utøvende utdanningene kan. Enn så lenge kan vi fortsatt velge i en bred portefølje av emner. Vi får muligheten til å bygge oss en kunnskaps- og håndverksbasert profil ut fra hva som interesserer oss, og hva vi mener vi kan få bruk for i framtida. Hva får samfunnet tilbake – kun arbeidsløse musikere? Nei! IMV skaper komponistene bak soundtracket til den nye storfilmen. Andre ender opp med å bruke sang og spill i terapiøymed. Noen vil ta den korte turen ned til NRK og bli musikkjournalister. Andre drømmer om å lage butikk ut av å arrangere konserter, og ringe de samme journalistene for å få omtale av arrangementene sine. Noen skal bli teknikere og produsenter, andre skal bli sine tidligere studiekameraters rådgivere som managere, promotører og ivaretakere av rettigheter. Og – noen skal bli lærere og forskere. IMV er i dag et samlingspunkt for mennesker som vil drive med musikk – teoretisk, administrativt eller utøvende – uten å ekskludere hverandre.

Tre av IMVs professorer skrev i Aftenposten 10/04 at det ikke er aktuelt med kutt i den praktiske undervisningen. De mener løsningen enten er sammenslåing med NMH, eller at departementet endrer sin bevilgningspraksis og plasserer faget i samme finansieringskategori som andre musikkutdanninger. Så – vår hilsen fra øvingsrommet i fjerde etasje, er at vi ønsker like bra, eller bedre undervisning til framtidas studenter, som vi får nå. Uten praktisk fagtilbud blir vi teoretikere, og får ingen reell mulighet til å møte arbeidshverdagen i musikkbransjen etter vi har forlatt IMV og øvingsrommene for siste gang.

VALGET

Anniken Grønnstad, Blå liste

Sutrete sosialister og studentvalg

I morgen avsluttes årets studentvalg. Det skal avgjøres hvilke studenter som skal få tilliten til å representere og jobbe for alle universitetets studenter det kommende året. Da er det viktig at de valgte representantene er seg sitt ansvar bevisst, og arbeider for politikk som handler om studentenes studier og studiehverdag.

I forrige utgave av Universitas kritiserte Venstrealliansen oss for ikke å ville realitetsbehandle en resolusjon om miljø under det siste ordinære SP-møtet denne våren. VA skriver, som sant er, at vi ikke ser noen hensikt i å behandle en resolusjon som ikke hører hjemme i Studentparlamentet.

Blå liste er opptatt av politikk som direkte angår og påvirker studentenes studiehverdag. Vi mener det er slike saker som hører hjemme i Studentparlamentet, og det er slike saker vi går til valg på. Vi ser fordelen og betydningen av at nyutdannede studenter får en relevant

«Vi går også til valg på at studentpubene skal kunne holde åpent til 03.00 som andre utesteder.»

Kjøp billett på
roskilde-festival.dk

ROSKILDE FESTIVAL 2012

5. — 8. JULI / WARM-UP 30. JUNI — 4. JULI

BJÖRK/ISL **BON IVER**/US **THE CURE**/UK
MEW/DK **THE ROOTS**/US
BRUCE SPRINGSTEEN & THE E STREET BAND/US
JACK WHITE/US

AMADOU & MARIAM/MALI **APPARATJIK**/INT **BEHEMOTH**/PL **RUBÉN BLADES**/PAN **THE CULT**/UK
SIVERT HØYEM/N **PAUL KALKBRENNER**/DE **ALISON KRAUSS & UNION STATION** feat. **JERRY DOUGLAS**/US
M83/FR **MAC MILLER**/US **MACHINE HEAD**/US **MAGTENS KORRIDORER**/DK **MALK DE KOIJN**/DK
JANELLE MONÁE/US **NASUM**/S **LEE RANALDO**/US **REFUSED**/S **SANTIGOLD**/US **THE SHINS**/US
SPLEEN UNITED/DK **LARS WINNERBÄCK**/S **WIZ KHALIFA**/US

120 DAYS/N
THE ABYSSINIANS/JAM
ADDISON GROOVE/UK
THE ALAEV FAMILY/ISR/TJ
SAM AMIDON/US
AMSTERDANCE
feat. **JESSE VOORN**,
DENNIS CHRISTOPHER
and **SAM O'NEALL**/NL
ANALOGIK/DK
ARAABMUZIK/US
ARS NOVA/DK
A\$AP ROCKY/US
BALOJI/CD
BARONESS/US
THE BARONS OF TANG/AUS
BELLOWHEAD/UK
BERNHOF/N
BIG K.R.I.T./US
BLITZ THE
AMBASSADOR/GHA
BLONDES/US
BOMBA ESTÉREO/COL
BOWERBIRDS/US
JAKOB BRO/DK
CEREBRAL BALLZY/US
DJ MILES CLERET/UK
CLOCK OPERA/UK
COLD SPECKS/CAN
COMMIX/UK
CONJUNTO ANGOLA 70/AGO
COPENHAGEN
COLLABORATION/DK

CRIOLO/BRA
MIKAL CRONIN/US
CROWBAR/US
DALGLISH/US
DAUGHTER/UK
DEAD SKELETONS/ISL
DEVILDRIVER/US
DJANGO DJANGO/UK
DOMINIQUE
YOUNG UNIQUE/US
DRY THE RIVER/UK
EL PARAISO presents
CAUSA SUI, EL PARAISO
ENSEMBLE and **PAPIR**/DK
ELEKTRO GUZZI/A
EVIDENCE/US
FIRST AID KIT/S
NILS FRAHM/DE
LES FRERES SMITH/FR
FRIENDLY FIRES/UK
GRIEVES & BUDO/US
GURRUMUL/AUS
H2O/US
HANK3/US
JULIA HOLTER/US
HOSPITALITY/US
I GOT YOU ON TAPE/DK
JONATHAN JOHANSSON/S
JUPITER & OKWESS
INTERNATIONAL/CD
KELLERMENSCH/DK
KORALLREVEN/S
KRIGET/S

LARSEN & FURIOUS JANE/DK
LITURGY/US
THE LOW ANTHEM/US
MACKLEMORE AND
RYAN LEWIS/US
MAJOVCI GROUP/MKD
MARTYN/NL
THE MEGAPHONIC
THRIFT/N
MODESELEKTOR/DE
R. STEVIE MOORE/US
MOHAMMAD
REZA MORTAZAVI/IRN
MUTINY ON
THE BOUNTY/LUX
NIKI & THE DOVE/S
OF THE WAND
AND THE MOON/DK
ONEOHTRIX POINT
NEVER/US
ORQUESTA TÍPICA
FERNÁNDEZ FIERRO/ARG
OWINY SIGOMA BAND/UK/KEN
PENGUIN PRISON/US
PERFUME GENIUS/US
CELSO PIÑA/MEX
KIMMO POHJONEN /
SAMULI KOSMINEN
and **PROTON STRING**
QUARTET/FIN
PRETTY LIGHTS/US
PUNCH BROTHERS/US
RANGLEKLODS/DK

RED FANG/US
ROCKWELL/UK
ROVER/FR
ROYCE DA 5'9"/US
SAGE FRANCIS/US
SHLOHMO/US
SON PALENQUE/COL
SPECKTORS/DK
SPECTOR/UK
SPOEK MATHAMBO/ZA
STAFF BENDA BILILI/CD
DJ STATIC w/ TEMU, BLOOD
SWEAT DRUM+BASS
and **GUESTS**/DK
SUICIDE SILENCE/US
TALK NORMAL/US
JØRGEN TELLER
& **THE EMPTY STAIRS**
feat. **LAZARA**/DK/BEL
TER HAAR/DE
TERAKAFT/MALI
TODAY IS THE DAY/US
THE TODDLA T SOUND/UK
TOUCHY MOB/DE
BOUBACAR TRAORÉ/MALI
TRASH TALK/US
TUNE-YARDS/US
THE VACCINES/UK
MAÏA VIDAL/FR
WARBRINGER/US
DANYEL WARO/REU
WEEDEATER/US
YELAWOLF/US

WARM-UP 1. — 4. juli (Apollo Countdown / Pavilion Junior)

ADRIAN LUX/S **THE BEARDY DURFS**/DK **BEASTIE RESPOND**/DK **BÄDDAT FÖR TRUBBEL**/S **CEREKLOTH**/DK **COPENHEAVY**/DK **DANGERS OF THE SEA**/DK
DEATHCRUSH/N **DIG & MIG**/DK **THE ECHO VAMPER**/DK **ELOQ**/DK **F.O.O.L.**/S **THE FREDERIK**/DK **FRENCH FILMS**/FIN **FRITJOF & PIKANEN**/S **GHOSTIGITAL**/ISL
GIRLSEEKER/DK **GOVERNOR OF ALASKA**/DK **HELSINKI POETRY**/DK **ICONA POP**/S **INDIANS**/DK **DAWDA JOBARTEH**/GAM/DK **KESI**/DK **KHALAZER**/DK **KLUMBEN**
& **RASKE PENGE**/DK **SANDRA KOLSTAD**/N **KÚRA**/ISL/DK **LINKOBAN**/DK **MASH UP INTERNATIONAL**/S **NELSON CAN**/DK **NORTHERN STRUCTURES**/DK **REDWOOD**
HILL/DK **RUM 37**/DK **MATHILDE SAVERY**/DK **SHINY DARKLY**/DK **SLENG**/DK **SLOWOLF**/DK **SPRUTBASS**/N **JULIUS SYLVEST**/DK **TEAM ME**/N **ULIGE NUMRE**/DK
SOFFIE VIEMOSE/DK **VAAGSBYGD** **HANDY**/N **WAR FOR YOUTH**/DK/S

Watch the
orange feeling

roskilde-festival.dk

kulturredaktør: Øyvind Gallefoss
oyvinga@universitas.no 980 03 342

reportasjeredaktør: Ingeborg Amundsen
ingebhu@universitas.no 922 76 929

KULTUR

Gevirene har krympet

DYR ER RARE: Jakten på dyrene med flottest og størst gevir har gjort at de mindre velutstyrte dyrene har fått bringe artene videre. Dermed har gevirene krympet, skriver forskning.no.

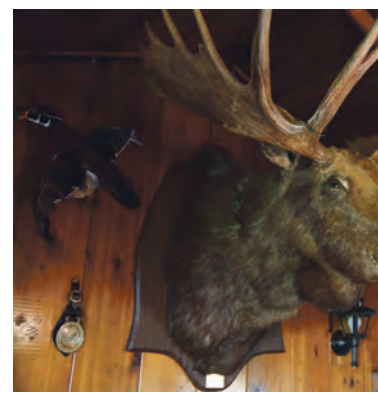
Naturhistorisk museum ved Universitetet i Oslo har fått den største samlingen av trofeer på over hundre år etter en donasjon på over 150 utstoppepe dyr til museet, skriver forskningsmagasinet Apollon.

Endringene i gevirene har skjedd over

flere hundre år, forteller zoolog og universitetslektor Petter Bockman ved Naturhistorisk museum ved Universitetet i Oslo.

– Jegere jakter på dyr med store og spektakulære trekk, slik som store horn, flott haledusk og staselige gevire. Absolutt alle elg, hjort og rådyr som har vært utsatt for hard jakt, har i dag mye mindre gevire enn for bare hundre år siden, sier Bockman.

Beviset finner du på Naturhistorisk museums nye utstilling *Hodejeger*.

I det som av noen omtales som et sirkus, av andre som en oppvisning i journalistikk på sitt beste, spiller ekspertene en viktigere rolle enn noen gang.

Ekspertise i endring

EKSPERTBRUK

tekst: Emma Tollersrud

foto: Skjalg Bøhmer Vold

Det er lunsjpause i hallen utenfor sal 250 i Oslo tinghus. I en vrimmel av mikrofoner, kameraer og presseblokker står redaktører, psykologer, forfattere, historikere og jurister, klare til å mene, tro og synse om vår tids største forbyrter. Om rettsoppgjøret skulle være hans arena for propagandaspredning, skal budskapet først trenge gjennom et finmasket nett av slike meningsbærere, med all den autoritet de utstråler.

– At jeg sitter der inne og kommenterer er et forsøk på å hjelpe folk å skjønne hva som er relevant og vesentlig – og hva som ikke er det, sier Kjetil Stormark.

Forfatteren og journalisten Stormark er nettopp kommet ut av TV2s livestudio. I et fullstapet sendeskjema er det han som smetter inn når behovet for analyser, oversikt og variasjon melder seg.

Utropt til ekspert

Noe viktig har skjedd med eksperter. En begivenhet som opptar oss alle i så stor grad har sprenget alle rammer, både når det gjelder hva en ekspert er og hva han eller hun egentlig kan forklare. TV 2 har utropt Stormark til 22. juli-ekspert, en tittel som i Stormarks

tilfelle henger på gravearbeidet han gjorde i forbindelse med boka «Da terroren rammet Norge».

Han hadde kanskje ikke fått stolen i studio for noen år tilbake.

– Her sitter jeg, som bare har ex.phil. Likevel mener jeg at jeg har et vel så godt faktagrunnlag

mener rommet er blitt mindre for de uskolerte meningsytrerne. Hvem i det norske folk tør mene noe om Breivik når mediene er stappfulle av eksperter som vet mer?

– På pulten til Knut Olav Åmås i Aftenposten ligger meterhøye

sperter som tildeles en større rolle enn de fortjener. Rapporten viste en tydelig trend: Bruken av eksperter har vokst markant. Ekspertene uttaler seg som vanlige borgere, men tillegges en form for vitenskapelig autoritet, advarte rapportforfatterne.

Utfordringene er ikke uten videre enkle å identifisere. Kvaliteten på det offentlige ordskiftet heves. Løgner og spill avsløres. Men byr det ikke på en del problemer at skillet mellom allmenn kunnskap, politikk og vitenskap viskes ut?

– Jo, sier Harald Hornmoen, førsteamanuensis i journalistikk og mediefag.

– Hvis journalister får tak i eksperter som fungerer godt dramaturgisk, brukes de gjerne for alt de er verdt. Ofte går de altfor langt i å synse om temaer de ikke har spesialkompetanse på. Ikke minst handler det ofte om tabloide vinklinger, der ekspertenes uttalelser blir bombastiske meningsytringer. Nødvendige uttrykk for usikkerhet kan ofte forsvinne når ekspertisen må tilpasse seg medieformatet, sier han.

Derfor mener Hornmoen at den rollen som «hjelper», som Stormark og flere titalls andre eksperter spiller, er noe vi er tvunget til å reflektere over.

– Det er noe paternalistisk over ekspertrollen. I sin tradisjonelle form blir publikum selv kraftig undervurdert.

«Mange glemmer at vitenskapelig ekspertise er diskusjon, ikke absolutte sannheter.»

Magne Lindholm, høyskolelektor i journalistikk

for å uttale meg. Akademikere med formell kunnskap er ofte elendige på kommunikasjon, sier Stormark.

For Stormark er det viktig å kjenne egne grenser for hva han kan mene noe om. Derfor holder han seg for eksempel unna personkarakteristikker av Breivik.

Selv om det er flere eksperter enn noen gang, blir ikke nødvendigvis svarene sikrere.

– Ikke plass til legfolk

«Ekspertgjøring av samfunnet», kaller Håkon Lorentzen det.

Lorentzen, som er forsker ved Institutt for samfunnsforskning,

bunker av innlegg fra fagfolk og forskere. En tilfeldig synser fra Lillestrøm har ikke sjangs. Han får kanskje et innlegg på leversidene i Gula Tidende eller i Gjengangeren, men i riksmidlene slipper han ikke til, sier Lorentzen.

At samfunnet avdemokratiseres vises ved at en folkelig uttrykksskanal er tettet igjen, mener Lorentzen. Avstanden øker mellom folkemeningen og det alle rikssynserne i Oslo-midlene tenker.

Tabloide vinklinger

Den danske maktutredning fra 2004 advarte allerede da mot ek-

Mediesirkus: Kjetil Stormark, forfatter og journalist, i

– Objektive fakta en illusjon

Elfenbenstårnet ble det kalt, den trygge internsfæren der forskerne holdt seg for gode for å opptre i medier og offentlige fora. Først fra 60-tallet av fikk eksperter fra naturvitenskapelige og tekniske fag – den harde vitenskapen – en mer framtrekkende rolle i mediene, og på 70-tallet dominerte helseekspertene. Fra 90-tallet, og i enda større grad fra 2000-tallet, har samfunnsviderne og humanister inntatt arenaen for faglig kvalifiserte ytringer.

Venstre side er penest

MENNESKER ER RARE: Tone Damli Aaberge vil helst få fjeset fotografert fra venstre. Hun er ikke alene om å foretrekke denne ansiktssiden. Det gjør faktisk de fleste, og kanskje finnes det en vitenskapelig forklaring, skriver forskning.no.

Forskere fra det amerikanske Wake Forest University har nemlig prøvd å finne ut hvorfor vi ser ut til å favorisere venstresiden. De har kommet fram til at venstre kjeve er mer aktivt og intenst med på

å uttrykke følelser, enn den høyre.

Det kan gjøre den venstre siden mer appellerende, og funnene underbygger at den høyre hjernehalvdel kontrollerer venstre ansiktshalvdel når vi uttrykker følelser, ifølge en pressemelding fra forlaget som har publisert forskningen

Kanskje er det også derfor en overvekt av fotografier av vestlige artister er tatt nettopp fra venstre, heter det i pressemeldingen.

Mange feil på Wikipedia

LEKSIKON: Over 60 prosent av Wikipedias sider om firmaer inneholder faktafeil.

Forsker Marcia W. DiStaso fra Penn State University har intervjuet 1284 pr- og kommunikasjonsmedarbeidere fra små og store forretnings- og konsulentfirmaer, ikke-kommersielle foretak, statlige bedrifter og utdanningsinstitusjoner. De svarte på spørsmål om sitt forhold til Wikipedias oppslag om arbeidsgiveren. Da viste det seg at hele 60 prosent av Wikipediaoppslagene inneholdt

faktafeil, skriver forskning.no.

Resultatet av ordningene er at publikum får unøyaktig, utdatert og mangelfull informasjon om selskapene, mener DiStaso.

– Status quo kan ikke fortsette. En høy andel faktafeil fungerer ikke for noen, særlig ikke publikum, som setter sin lit til at de finner nøyaktig og balansert informasjon på Wikipedia, sier hun i en pressemelding.

aksjon under 22/7-retssaken i Oslo tinghus. – Om jeg er en ekspert får andre bedømme. Det er TV2 som har gitt meg den tittelen, sier han.

Mens forskerne tidligere primært snakket om den forskningen de og andre produserte, ikles de i dag rollen som kommentatorer og spesialister ved ulike samfunnsbegivenheter og politiske dragkamper. Sosiale, økonomiske, politiske, tekniske og helsemessige problemer blir ekspertliggjort, eller – som noen vil påpeke – vitenskapeliggjort.

Magne Lindholm, høyskolelektor i journalistikk, mener at alle intellektuelle som har relevant innsikt, har et ansvar for å kommentere og vurdere ting som har

med deres fagfelt å gjøre.

– Det er en del av universitetets samfunnsoppgave å delta i en opplyst allmennhet, sier han.

– Men mange glemmer at vitenskapelig ekspertise er diskusjon, ikke absolutte sannheter. At det er objektiv fakta de kommer med, er en illusjon. All samfunnsvitenskap

«Det er noe paternalistisk over ekspertrollen.

Harald Hornmoen, førsteamanuensis i journalistikk og mediefag

skap handler om skjønnsmessige vurderinger. Det spør om journalister egentlig skjønner det, sier Lindholm.

Frykter teknokrati

Viktige hendelser og samfunnsspørsmål som berører hele befolkningen overlates til et fåtall å vurdere, mens de øvrige gis inntrykk av at de ikke har kvalifiserte holdninger til

å delta i debatten.

Pressen spiller en avgjørende rolle i å fremme den offentlige samtale – en vital del av et demokrati. Om denne kun føres av eksperter, politikere og mediefolk, er det ikke lenger snakk om fri flyt av borgernes ytringer.

– Da er det en fare for at vi beveger oss mot et slags teknokrati, der noen får ansvar for å mene veldig mye på vegne av befolkningen, sier Hornmoen.

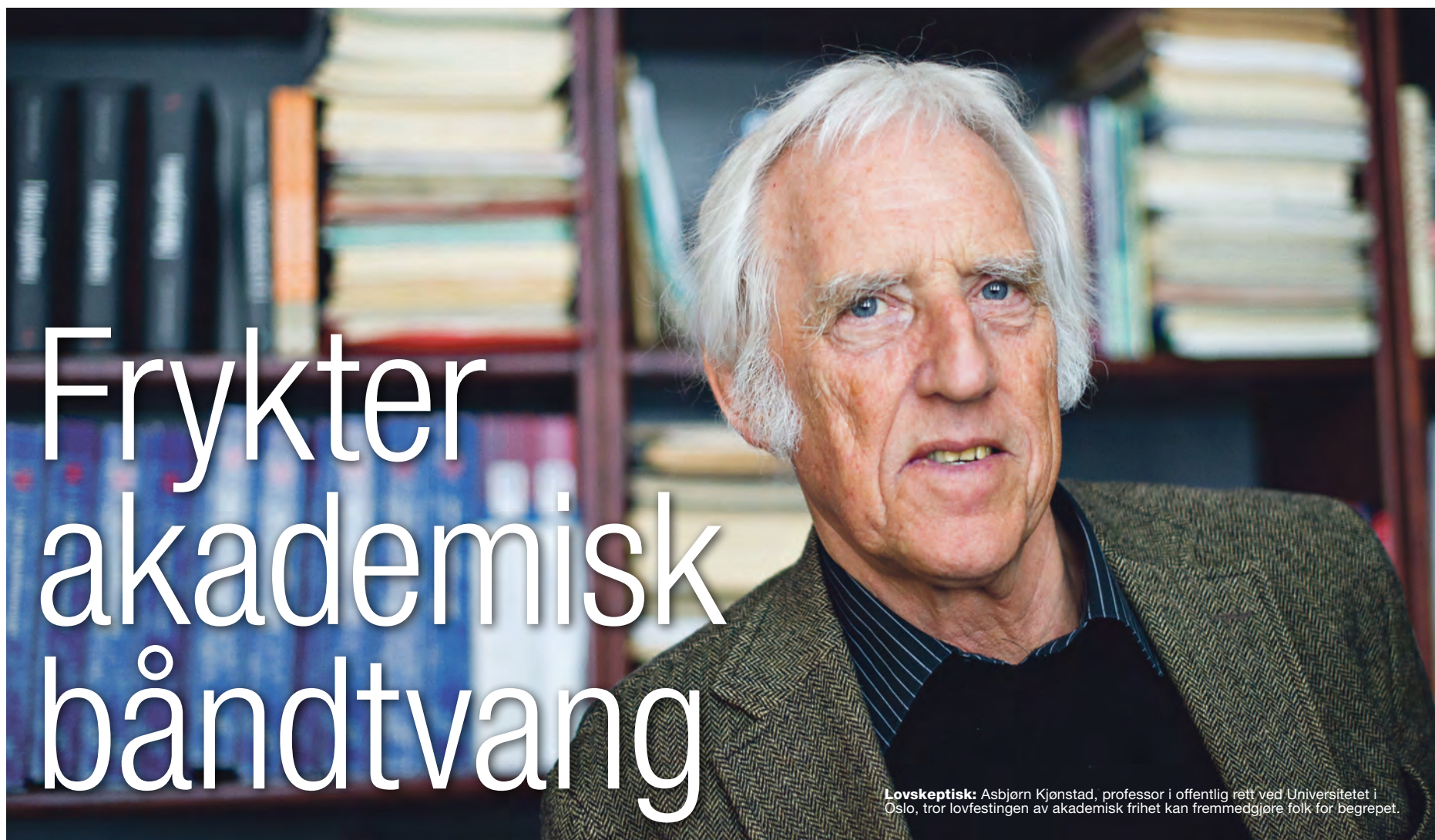
De problemene vanlige mennesker støter på i sin hverdag kan neppe besvares ved hjelp av faglig

innsikt alene.

– Der ekspertisen er opptatt av statistiske metoder og sannsynlighet, er vanlige folk mer opptatt av moral, etikk og konsekvenser for seg og sine. Det er viktig å gi plass til efaringsbasert kunnskap ved siden av den fagbaserte i 22/7-rettsaken, sier Hornmoen.

– Det perspektivet viser seg særlig viktig når så mange mennesker er berørt som nå.

emma.tollersrud@universitas.no

Lovskeptisk: Asbjørn Kjøenstad, professor i offentlig rett ved Universitetet i Oslo, tror lovfesting av akademisk frihet kan fremmedgjøre folk for begrepet.

Asbjørn Kjøenstad tror byråkrater og jurister kan ta herredømmet over den akademiske friheten.

AKADEMISK FRIHET

tekst: Geir Molnes

foto: Skjalg Bøhmer Vold

En lovbestemmelse skrevet i 2007 skulle sikre den enkelte forsker og lærers akademiske frihet. Men loven som skulle verne om den akademiske friheten vil virke mot sin hensikt, mener Asbjørn Kjøenstad, professor i offentlig rett ved Universitetet i Oslo. Han frykter at det vil balle på seg med stadig flere lovbestemmelser.

– Som jurist skulle du kanskje tro at jeg er tilhenger av regler, men jeg er motstander av store mengder med detaljerte regler. Noen grunnprinsipper kan man gjerne skrive ned, men når noe flyttes over fra å være sedvanerett til å bli lovfestede regler, er det et utviklingspotensial.

Når noe skrives ned i loven har det en tendens til å vokse ut av kontroll, mener Kjøenstad.

– Dette er bare begynnelsen. Det vet jeg veldig godt fra mine fag som er trygderett og helserett. Det begynte med noen få bestemmelser i lov og forskrifter, men så baller det på seg slik at det etter hvert blir svære mengder. Det fører til en fremmedgjøring for dem reglene angår.

Frykter økt byråkratmakt

Kjøenstad peker på at den akademiske friheten allerede var beskyttet gjennom en sedvanerett som har vært tilstede i flere hundre år ved europeiske universiteter. Han mener at sedvaneretten er en levende rettskilde som har gode forutsetninger for å møte skiftende utfordringer, også når det gjelder akademisk frihet.

Derfor er han skeptisk til en lovfesting som kan gi byråkrater og jurister definisjonsmakt over et begrep som tidligere tilhørte akademien.

– En lovfesting av et sedvanerettslig prinsipp kan sementere rettsutviklingen, og det overfører rettsprinsippet til den poli-

Wenger til prosjekter. De som først begynner med det, er også fylt med ideene om akademisk frihet, og de kan være frie forskere selv om de mottar øremerket penge- støtte. Men etter at professorene blir mer og mer tilpasset at man stadig skal søke om penger, blir det færre og færre som har ideen

«Som jurist skulle du kanskje tro at jeg er tilhenger av regler, men jeg er motstander av de store mengdene med detaljerte regler.»

Asbjørn Kjøenstad, professor i offentlig rett ved Universitetet i Oslo.

tiske arenaen. Dette gir jurister og byråkrater posisjoner til å tolke de enkelte ord og uttrykk i lovparagrafen.

Mindre tid til forskning

Kjøenstad har vært professor ved juridisk fakultet i 34 år. Siden han var student har det skjedd store forandringer som påvirker den akademiske friheten.

– Da jeg var student hadde mine professorer lærerstoler, og de hadde ansvaret for hver sine deler av vitenskapen. Og professorene brukte all sin tid på arbeidet, som var et slags kall. Den akademiske friheten var et selvfølgelig grunnlag for deres virksomhet. Det er den tiden man har til disposisjon for fri forskning som er den begrensede ressursen.

– Og nå er det blitt mindre tid til dette?

– Nå er det mer slik at man søker

om akademisk frihet så sterkt i seg.

Mens utviklingen i akademien har gått mot stadig mer detaljstyring og eksternfinansierte prosjekter, har næringslivet utviklet seg i motsatt vei, ifølge Kjøenstad.

– De idealene som vi hadde på universitetene om akademisk frihet og akademisk dannelse har i stigende grad fått plass i resten av samfunnet. Det ser vi i private bedrifter, som lar forskerne få full frihet, og så ser de etterpå hva som kan utnyttes kommersielt. Det har jo vært et grunnleggende prinsipp for universitetet at det ansetter stipendiater og professorer, gir dem en rimelig lønn og forskningsbevilgninger, og så blir det stort sett meget gode resultater ut av det.

kulturredaksjonen@universitas.no

ProTed

Senter for
fremragende
utdanning

ÅPNING AV SENTER FOR FREMRAGENDE UTDANNING

Professional Learning in Teacher Education (ProTed) inviterer til oppstartsseminar. ProTed er Norges første senter for fremragende utdanning og er et samarbeid mellom universitetene i Oslo og Tromsø.

Universitetsbiblioteket, UiO
Torsdag 3. mai

uio.no/proted

FREDAG 27. APRIL KL. 18

ONSDAG 2. MAI KL. 19 • 90

STUD. RABATT: 60,-

«Fiction's about what it is to be a fucking human being.»

Nærlesning:
DAVID FOSTER
WALLACE

GRATIS

Foredrag ved
John Erik Riley
I panelet:
Ane Farsethås og
Bår Stenvik

MARA LEE
SALOME

I samtale med
Kåre Bulie

«kommer til å gi gjenlyd i nordisk litteratur i lang tid»
DN om Ladies (2007)
Svenska Dagbladets
Litteraturpris 2011

Litteraturhuset
Wergeldsveien 29 ved Slottsparken

Dette skjer på

Det Norske Studentersamfund

Pungrock / Lørdag 28. april / 20:00 / 100,-/130,- + avgift

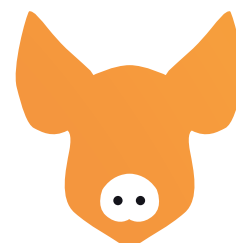
The Apricot + Woodland

Våren er på vei og i den anledning fyrer vi opp en skikkelig godstemningkonsert i form av The Apricot, hvor herlig, lett og groovy psykedelisk pop-rock i beste 60-tallsstil legger grunnlaget. Under fjorårets Klubb:Øya spilte de for et fullstappa Pigalle, og nå gjester de endelig oss på Betong.

The Apricot ble dannet i felles beigeistring for psykedelisk pop og rock fra slutten av 1960-tallet, og i utgangspunkt har gruppa eksistert som et hobbyprosjekt gjennom noen år. I 2011 kom endelig debutplata "A Forestful of Threes", som fikk gjennomgående gode kritikker.

Woodland er et band som har oppstått fra Trondheims jazz- og rock musikkundergrunn. Gruppa er inspirert av amerikansk delta blues, og musikken er upolert og oppriktig.

Gi deg selv gleden av å nyte deilig blues fra Woodland etterfulgt av fantastisk dansemusikk fra The Apricot!

Onsdag 25. apr

- 17:30 Teater: Først blir man jo født. På Teaterscenen
- 18:00 Cinema Neufs
Program møte på Klubbscenen
- 18:15 Foredrag: Arthur C. Clarke i Lillesalen
- 19:00 Onsdagsdebatten: Humor etter 22. juli. På Betong
- 20:00 Stand-up i BokCaféen
- 20:00 FriDans Swing i Biblioteket

Torsdag 26. apr

- 20:00 Kaptein Pop: Emilio+ Kriminell Kunst+ Poporn Radio På Klubbscenen
- 19:00 Filmrulltorsdag: Filmmusikk - Pi (1998) i Lillesalen
- 20:00 Teater: Readings i Biblioteket
- 21:00 Jazz-jam i BokCaféen

Fredag 27. apr

- 19:00 Akademisk Vorskpiel: The Inimitable i Biblioteket

Lørdag 28. apr

- 20:00 South of Heaven: Vulcano (BRA) + TBA På Klubbscenen
- 20:00 Pungrock: The Apricot + Woodland på Betong

Mandag 30. apr

- 20:00 Upop: Den seksuelle revolusjonen i Lillesalen

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studenterfundet.no

akademika

MIN STUDIETID

tekst: Ida Hestman
foto: Skjalg Bøhmer Vold

- **HVEM:** Jørgen Skavlan (55)
- **STUDESTE:** Royal College of Surgeons, Dublin
- **NÅR:** 1979–1982 (I Oslo til 1985)
- **AKTUELL MED:** Norges mest populære allmennlege

Dissekerte lik på mahogni

– Studiet i Dublin var steinhardt. Virkelig. En vanlig studiedag var å lese til klokken elleve, og vi kunne kanskje ta oss fri én dag i uken.

Én fridag i uken til tross, det ble ikke akkurat konsumert få pinter med Guinness under pub-besøkene, og de norske legestudentene lærte seg å tilpasse seg den irske «bilkulturen».

– Det er jo forferdelig å tenke på, men vi kjørte bil hjem fra puben. Det var altså en kultur i Irland hvor det var farlig å kjøre edru fredag og lørdag, for da var alle irene ute og kjørte dritings. På søndag så du at det sto litt bilvrak her og der. De ble stående lenge, for de skulle være til advarsel. Jeg husker selv at jeg måtte titte ut av vinduet for å se om jeg hadde fått med bilen hjem, for jeg hadde glemt om jeg kjørte eller ikke kvelden før. Det er egentlig ikke noe å le av.

Men også hverdagen som medisinstudent i Dublin skilte seg fra norske forhold.

– Vi tilbrakte mye tid i den anatomiske salen fra 1700-tallet. Likene lå på mahognibenker. Det var forbudt å bruke plasthansker og munnbind, og lukten av formalin satt i fingrene når vi gikk til lunsj. Professorene gikk rundt i «three piece suits», elegante London-dresser med silkeslips og hvit frakk, og røykte sigarer. Og det var rundt disse likene at den sosiale samtalen foregikk.

Skal vi tro Skavlan, var anatomisalen det hyggeligste rommet på hele colleget, selv om studentene delte rom med tretti døde kroppar og et rikelig utvalg parterte kroppsdeler på tank.

– Trengte du et hode eller en kald skulder, gikk du til sjefspreparanten Billy, som så ut som han kom ut av en Dickens-novelle. Han dro opp det du trengte fra en tank med formalin. Det er egentlig så grotesk som du kan tenke deg, men det ble jo ikke det for oss, det var jo hverdagen. Det var en utrolig flott atmosfære å lære anatomi i, denne salen.

Også økonomisk var levekårene blant de norske studentene betraktelig bedre i Dublin på 80-tallet enn hjemme:

– Irland var Europas fattigste land ved siden av Portugal. Lånekassen ante jo ikke hva et irsk pund var, og vi fikk utbetalt lånet i engelske. Disse vekslet vi om og fikk 30 – 40 prosent mer. Vi levde som grever. Noen kjøpte seg eksportbiler eller gamle MG'er – og nå snakker vi om

studielån altså! Skavlan banker i bordet, nokså sjokkert over det faktum at det var mulig å ha så god råd.

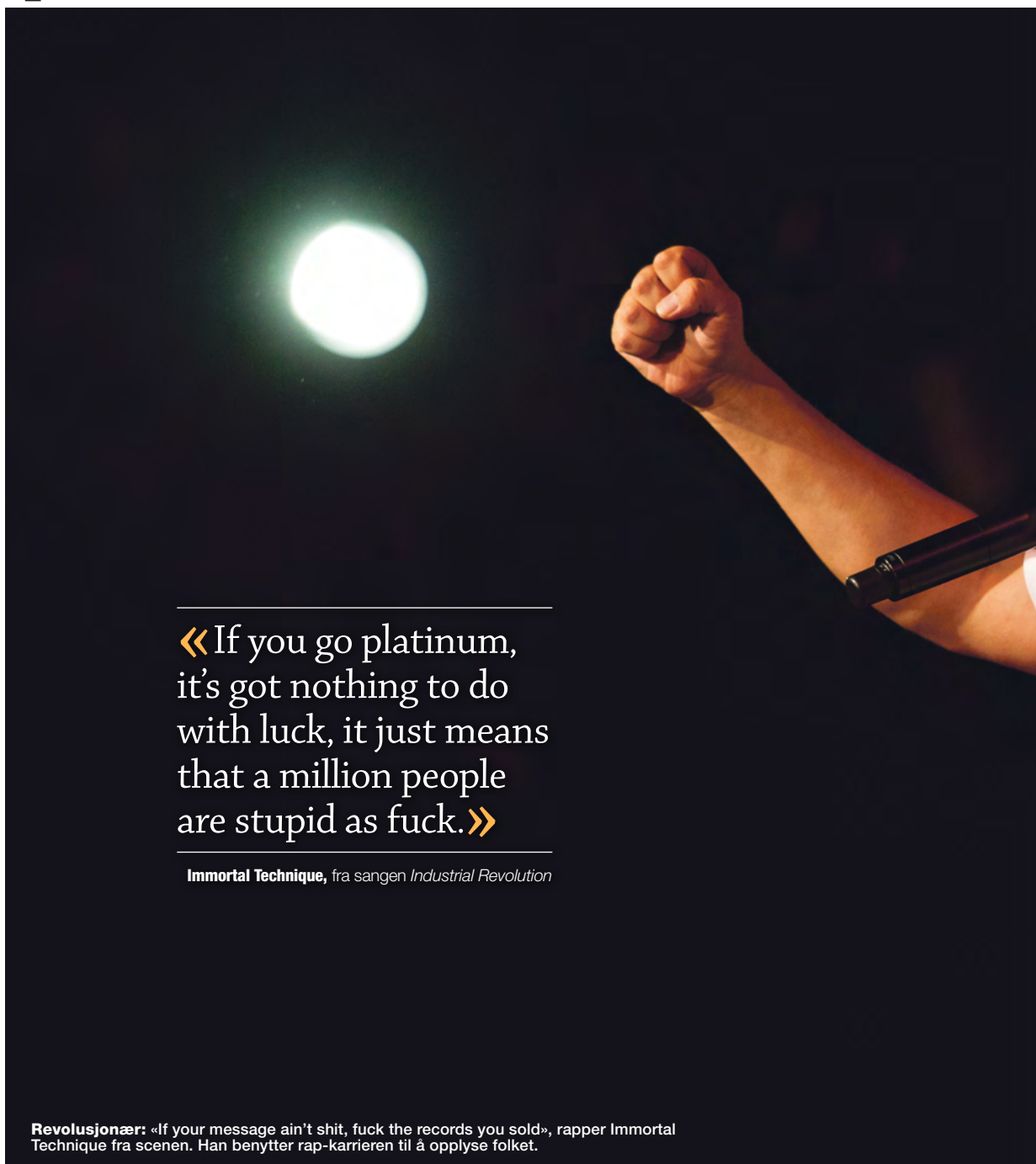
– Det er nokså sprøtt å tenke på. Vi pleide å sende kort til Lånekassen hvert år med bilder av de nye bilene våre og takke for godt samarbeid i året som hadde gått, ler Skavlan.

Overgangen studentene fikk da de kom hjem til gutterommet og Universitetet i Oslo var stor.

– Det første vi hørte var at «her stryker ingen, for nå er dere kommet inn. I Oslo blir dere alle leger». Etter å ha hatt eksamensnerver kontinuerlig i årevis, var det positivt. På den negative siden savnet vi Irland og en pint Guinness til 80 Pence.

universitas@universitas.no

iViva la Revo

«If you go platinum, it's got nothing to do with luck, it just means that a million people are stupid as fuck.»

Immortal Technique, fra sangen *Industrial Revolution*

Revolusjonær: «If your message ain't shit, fuck the records you sold», rapper Immortal Technique fra scenen. Han benytter rap-karrieren til å opplyse folket.

Immortal Technique var nær ved å fullføre college – hadde han bare ikke havnet i fengsel. Konsertene hans er kjent for å være halvt hiphop-show og halvt politikkforelesning.

HIPHOP

tekst: Heljar Havnes

foto: Skjalg Bøhmer Vold

– Du er ikke nødvendigvis smart bare fordi du kan matte.

Felipe Coronel er forskjellig fra andre rappere. Han snakker om respekt for kvinner og at penger ikke er alt. Han forsøker å opplyse og utdanne gjennom musikken sin, og går hardt ut mot ekstremister, politikere, og «big corporations». Coronel er best kjent som rapperen Immortal Technique, en verdenskjent tungvekt i undergrunnshiphop.

Da Coronel besøkte Oslo i helgen for å holde konsert møtte vi ham dagen derpå. Han ville snakke om intelligens.

– Det finnes mange former for intelligens, du kan for eksempel være emosjonelt intelligent. Jeg kjenner folk som er genier når det

kommer til å lage musikk, men de kan ikke «balance a checkbook».

Satset på utdanning

Coronel snakker rolig og artikulert. Språket hans er tydelig, og flyten trumfer selv de beste politikere og talsmenn på TV. Det er bare det harde blikket og de store klærne som kan minne om en tidligere innsatt fra Harlem, New York.

– Da jeg var yngre løp jeg rundt og gjorde masse stupid shit, havnet i masse slagsmål og sånne ting. Jeg var opptatt av ting som ikke var viktige, sier han.

Han begynte å rappe i tidlig alder, og skapte et navn for seg selv i Harlem, et nabolag med mye kriminalitet. Coronel vokste opp i et kriminelt miljø, og hadde ofte problemer med politi og myndigheter for sin utagerende oppførsel.

Rapperen fullførte likevel videregående, og siktet seg inn

mot høyere utdanning.

– Jeg ønsket å øke kunnskapsnivået mitt. Jeg følte at det var den eneste måten for meg å oppnå suksess, uansett hvordan, sier han.

– Sett pris på intelligens

Han mener at utdannelsen hans, selv om han ikke fullførte college, ga ham mye, både som person og artist.

– Jeg tenker at det viktigste du kan ta med deg fra high school og college, er at de trener deg opp til å utdanne deg selv. Selv om utdanning i form av formell skolegang er en veldig positiv ting, mener jeg at man ofte bommer på hva en persons intelligens er, forklarer han.

Coronel er selv mer utdannet enn mange andre rappere, men han mener at man godt kan være intelligent uten formell skolegang.

– Vi burde ikke dømme intelligens basert på én spesifikk stan-

lución!

dard, men heller sette pris på det vide omfanget av forskjellige typer intelligente mennesker som finnes der ute.

Coronel er også kritisk til puggementaliteten som er gjeldende i mange utdanninger.

– Det å lære er å opparbeide seg evnen til å tenke kritisk og omsette informasjon. Du lærer ikke, du blir ikke smart av å pugge informasjon og lære det utenat, så du kan reproducere det på kommando, sier rapperen.

Fengsel var en oppvekker

Etter at han fullførte high school, kom han inn på Pennsylvania State University. Collegetiden ble likevel avsluttet brått, da han ble arrestert etter voldsanklager, og ble sittende i fengsel i ett år.

– Tiden i fengsel var viktig for min musikkarriere, men var en enda viktigere innflytelse på meg som person, sier han.

Etter fengselsoppholdet tok han statsvitenskapelige fag ved Baruch College i New York. Ved siden av studiene brukte han all sin tid på hiphop i

New Yorks undergrunn.

– I begynnelsen tenkte jeg aldri på å drive med hiphop som en «business». Det bare vokste ut av omstendighetene. Jeg drev med «open mics», battlet folk, og det gikk opp for meg at folk ville ha musikken min.

Immortal Technique begynte etter hvert å selge musikken sin på gata, og avsluttet utdannelsen da han fikk muligheten til å leve av musikken.

– Hadde jeg ikke blitt rapper, hadde jeg fortsatt gjort det samme som jeg gjør i dag. Jeg hadde snakket om revolusjon, stilt spørsmål, og forsøkt å få folk til å tenke fritt.

heljarh@universitas.no

Autoritetsoppvisning

ANMELDELSE

Immortal Technique

Scene: **Spikerboks**

Når: **Lørdag 21. april**

Immortal Technique har mye på hjertet. Allerede før første låt forteller han at han har fulgt med på det forferdelige som har skjedd i Norge. Han fordømmer Breivik, rasisme og kapitalisme. Noen i publikum lufter, gjennom enerverende rop, sine ønsker om temaer han skal prate om og låter han skal spille. «Don't ever try to tell me what to do», svarer han myndig, «I'm going to talk about what I want to talk about». På samme bølge av selvsikkerhet sparker han i gang konserten med låta «Industrial Revolution».

De fleste av beatsene til Technique er, om enn melodiose, nokså nedpå og statiske. Men det betyr ikke at låtene passiviserer publikum. Det er tydelig at de fleste er kjent med materialet hans, og den gode gamle gjenkjennelsesgleden brer seg raskt over lokalets beduggede ansikter.

Tekstene, det vil si budskapet, er kanskje det viktigste elementet i musikken til Technique (i hvert fall for artisten selv). Det er sikkert derfor han og de andre rapperne et titalls ganger roper til lydmannen at han skal «turn these mics the fuck up!» For lyden er, i kjent Spikerboks-stil, ganske skral. Til gjengjeld er Techniques rapping usedvanlig stødig og klar. «No one's as good as me, they just got better marketing schemes.»

Mye på hjertet, som sagt. Mellom omtrent hver låt fremføres en monolog som åpner med: «I need you to understand something very important...» Av og til blir pratinga i overkant moraliserende, men som regel fungerer den som et greit supplement til tekstene hans.

Det er noe nesten paradoksalt over stemninga på Spikerboks. Her står – i en umiskjennelig grønn eim – unge, notorisk upolitiske nordmenn, i et lokale eid av BI, og roper på revolusjon. Immortal Technique har publikum i sin hule hånd, og begge parter får nøyaktig det de kom for.

Peder Stabell
pederds@universitas.no

Budskapstung: Immortal Technique leverer de politiske kraftsalvene publikum kom for å høre.

MASTER-INTERVJUET

tekst: **Anders Ballangrud**
foto: **Hans Dalane-Hval**

Krydder og kameler

- Studium:** Asiatiske og afrikanske studier
- Hvor:** Humanistisk fakultet, Universitetet i Oslo
- Oppgave:** I dine sko: Om nordmenns og inderes forestillinger om hverandre.

Nordmenns forestilling om indere er ofte stereotypiske. Mira Beckstrøm arrangerer en skjønnlitterær konkurranse for å bryte ned slike forestillinger.

– Mange nordmenn har snar kjøpte forestillinger om India. Vi tror India kun er farger, krydder, kameler og kontraster, sier Mira Beckstrøm.

Hun har nylig kommet hjem fra et to måneders langt opphold i India, og funnet ut at indere har et vel så stereotypisk syn på nordmenn.

– På samme måte vet ikke indere flest så mye om Norge, det de vet minner mest om reisebyråinformasjon. Noen tror at isbjørn går rundt i gatene og at vi har sex overalt, ler Beckstrøm.

Hennes masteroppgave går nettopp ut på å finne ut hvilke forestillinger mennesker har om hverandre, og hun vil bruke en skjønnlitterær konkurranse for å tydeliggjøre slike forestillinger.

– Det skjønnlitterære rommet denne konkurransen kan gi er en mulighet til å leve seg inn i og reflektere over andre mennesker. På denne måten kan forestillingene som dukker opp kanskje komme til å se annerledes ut enn forventet, forteller Beckstrøm.

Hun tror også at masteroppgaven kan gi andre resultater.

– Håpet er at vi også vil lære vel så mye om oss selv som de andre.

Arrangerer konkurranse

Beckstrøm er klar over at hun benytter en noe utradisjonell fremgangsmåte i sin masteroppgave.

– Konkurransen jeg arrangerer vil sette rammene for prosjektet, og målet mitt er å undersøke hvilke forestillinger nordmenn har om India og indere og hvordan indere ser for seg Norge og nordmenn. Jeg ønsker å

bryte ned og ufarliggjøre typiske forestillinger, men viktigst av alt er at forestillingene ikke stivner og blir fastlåste sannheter, sier Beckstrøm.

Studieturen til India brukte Beckstrøm blant annet til å utlyse konkurransen og skaffe samtalepartnere. Konkurransen går ut på å formidle en historie om noe i et annet land, altså leve seg inn i andre menneskers situasjoner gjennom en fri, skjønnlitterær sjanger. Meningen er at nordmenn skal skrive om indere og motsatt.

Beckstrøm lokker med at utvalgte bidrag vil belønnes.

– De to beste bidragene vil vinne reise til India eller Norge med alle kostnader dekket. Dessuten vil 20 av historiene komme på trykk i en antologi, forteller Beckstrøm.

Bryter med akademien

Beckstrøm velger å ha den skjønnlitterære konkurransen som analysegrunnlag for prosjektet, noe som kan anses som uortodoks i akademiske kretser.

– Jeg tror at det å la folk komme til orde gjennom en skrivekonkurranse kan generere resultater som tradisjonell forskning ikke kan få frem, sier hun.

Masterstudenten peker på at fremgangsmåten på et vis blir en krysning mellom kunst og akademien. Hun mener at dette kan bringe debatten inn i et nytt lys.

– Debatten om våre forestillinger om hverandre er ofte beholdt forskere og akademikere. Jeg vil bringe debatten utenfor slike homogene miljøer og lukkede fora, og skape en reell mulighet der alle kan delta, sier hun.

anderbal@universitas.no

PETIT

Innrømmelse

Det er noe jeg må innrømme: Jeg kan ikke lese. Det er sant. Helt siden jeg begynte på barneskolen, da jeg så de merkelige symbolene på tavla: «abc», har jeg visst at dette kommer jeg aldri til å klare. Ikke litt engang. For meg ser alle ord ut som absurde, små tegninger.

Likevel går jeg på universitetet, på Blindern. Jeg har prøvd forskjellige fag, men nå har jeg slått meg til ro på statsvitenskap. Litt på grunn av miljøet, som er veldig bra (konge på U1),

men «Men det var ikke derfor jeg la merke til ham; det var noe med øynene hans, de beveget seg ikke.»

Hele dagen stirrer jeg ned i bøkene. Stirrer og stirrer. Tar en kaffepause. Stirrer videre. Jeg har fått ros for at jeg er så flink til å lese; folk misunner meg, sier de. For tiden begraver jeg blikket i *Politikkens allmenngjøring og den ny-pluralistiske parlamentarismen*. Den virker kjedelig.

Det er bare noen måneder siden jeg skjønte at jeg ikke er alene: Jeg gikk og lette etter en ledig plass i lesesalen da jeg fikk øye på ham. En liten fyr med krøller, kan ikke ha vært mer enn 165 cm, som satt og stirret ned i en stor bok. Boken var faktisk så stor at den forsterket inntrykket av hvor liten han var. Men det var ikke derfor jeg la merke til ham; det var noe med øynene hans, de beveget seg ikke. Det var som om et anker hadde festet dem et sted midt i boka, i bretten.

Jeg satte meg på en plass med utsikt til ham; jeg ville se om mine antagelser stemte. Etter én time tok jeg motet til meg og gikk bort til ham. «Leser du?» hvisket jeg. «Hva mener du?» Han var tydelig nervøs. «Kan du lese? Du har ikke lest noe på over en time.» «Hva mener du?» Sånn holdt vi på i flere minutter. Øynene hans fortalte meg at han visste at jeg visste.

Siden har jeg innsett at det kryr av sanner som oss. Vi er overalt. Vi er med i debatter, mener ting om alt. Vi er morgendagens ledere.

Kanskje er du en av oss? Ta en pils en dag?

Bel-c-bub

Kulturkollisjon: Regina Naas var overrasket over at så få norske bedrifter ønsket vertinnenes tjenester. Hun oppsøker varemesser for å knytte kontakter. Fv: Regina Naas, Nina Støleggen Hansen og Marianne Rusten.

«Vi skal ikke dekke til jentene med muslimsk hijabcover, det må ikke være for mye.»

Regina Naas

Beautiful life: Antrekket er ikke skreddersydd for norsk aprilvær, og gåsehuden sprer seg.

På stell: – Jeg ville aldri stått der bakfull og ustelt, sier Marianne Rusten.

Piker, hvinn og

PROMOPIKER

tekst: Agnes Klem

foto: Skjalg Bøhmer Vold

Nina Støleggen Hansen (19) og Marianne Rusten (21) har fulgt instruksene til det de humoristisk omtaler som «pimpen sin» til punkt og prikke. Vertinnene fra Regina Promotion står oppstilt bak et bord med minnepenner og t-skjorter, ikledd blå og hvite duskepikerkostymer. Det rasler i pom-pom'er, og det hele fremstår som en amerikansk high school-film. Det eneste som mangler er svermende, vårkåte ungdomsgutter.

– Jeg har jobbet som vertinne før, sier Hansen og ser seg rundt.

– Der var kundene mye mer frampå, og ville ta bilder med meg. Dette er mer rolig, folk er sjenerte.

I det åpne, luftige lokalet i Norges varemesse på Lillestrøm, står menn i femtiårene i samtalegrupper rundt spredte bord. Det går i biler og business, men de kaster lange blikk i ret-

ning promopikene, som er leid inn for å kaste glans over Chevrolets polerte bilmodeller. Kun de djerveste drister seg bort og spør med fårete smil om en t-skjorte.

Selv om de dresskledd mennene holder seg på trygg avstand, er ikke Rusten helt enig i Hansens stemningsrapport.

– Da jeg skulle krysse av gjestelista, spurte jeg en fyr om jeg skulle ta ham, ler hun.

Hansen oppfatter ikke umiddelbart dobbeltbunnen i forespørselen, og Rusten forklarer.

– Altså, jeg mente om jeg skulle ta ham av lista, men jeg sa «ta deg». Som i «skal jeg pule deg?» Og han bare: «Er det en sånn fest dette er?»

Sjefen sjøl, Regina Naas (22), iakttar de fnisete jentene sine med haukeblikk. Naas har gjort noe unorsk, i vid forstand. Hun er ung, hun er kvinne, hun er gründer, og ikke er hun norsk heller. Naas kommer opprinnelig fra Hviterussland. Da hun introduserte flotte damer som et naturlig ledd i markedsføring, opplevde hun kulturforskjellene som påfallende.

– Jeg hadde forventet at det skulle bli vanskelig å finne jenter å ansette. Men kunder? Det har vært helt omvendt. Her i Norge finnes det eskortebyråer og VIP-vertinner, men det er snuskete og uten klær.

Ingenting ved Naas minner om lyssky forretninger. Plettfri, diskre sminke, hvit- og svartmønstret kjoleddress og en myndig mine. På gebrokket businessnorsk, med innslag av engelske uttrykk som «brand equity» og «image building», forteller hun at promopiker er helt vanlig der hun kommer fra.

– I Russland og Hviterussland er markedsføring en kunstform. Kostymer og dansere på stands. «Be remarkable» er vårt motto. Det blir litt mye for nordmenn.

Naas kom til Norge med sin norske ektemann, som hun møtte mens hun studerte i Tallin. Som utvekslingsstudent i markedsføring på Handelshøyskolen BI, lette hun etter jobb som vertinne. I Norge fant hun ingen byråer, og tenkte det var like greit å starte et selv.

– Det trengs ingen stor investering for å bruke teorien jeg lærer på markedsføring i det

en. Hår og sminke må være i orden, før hun skal fengsle Chevrolets potensielle kunder.

Guttedrøm: Regina Promotion kan skaffe allverdens antrekk. Marianne Rusten her som duskedame for anledningen.

Regina Promotion

- Tilbyr modeller som «promotional staff» til arrangementer i Oslo og Akershus
- Er det eneste salgsfremmende personalbyrået som opererer i det norske markedet.
- Motto: «Tilfredsstillelse på jobben gir perfektjon i arbeidet.»

Kilde: <http://www.vertinner.no/>

Plettfritt: Lange, nylakkerte, amerikanske flak skinner om kapp med hvite tenner og røde lepper på Norges varemesse. Fv: Nina Støleggen Hansen og Marianne Rusten.

g salg

De er vakre, unge kvinner i korte skjørt, på jakt etter oppmerksomheten til middelaldrende forretningsmenn. Men vertinnene i Regina Promotion er ikke det du tror de er.

virkelige liv. Jeg ansetter folk gjennom Facebook, søker etter jenter mellom 18 og 30 år og sender ut invitasjoner. Antrekkene bestiller jeg på nett.

Nettopp dette med stands og varemesser, har norske bedrifter misforstått, mener Naas.

– Her må kunden selv gå bort og ta kontakt. Hallo? Det er mange produkter å velge mellom, du må ta kundene, ikke la dem komme til deg. Norske bedrifter liker ikke å være sånn «Her er jeg!», sier Naas.

Hun slår ivrig ut med armene og smiler innbydende, men avvergende. Naas kunne solgt sand i Sahara.

For en gustenbleik nordkvinne som er flasket opp på likestilling, er bruk av utseende og kropp for å selge et produkt ikke bare fremmed, men gir en merkelig bismak i munnen. Når usunne skjønnhetsidealer bringes på banen, svarer Regina spørrende, uvant med problemstillingen.

– Vi tenker mer skjønnhet enn kropp. Det handler om gjestfrihet, kunden skal føle seg som hjemme. For å få til dette må vi ha jenter som er selvsikre, og jenter som er vakre har typisk også høy selvtillit. Det er logisk.

Etter en liten pause, kommer det ettertenksomt.

– I begynnelsen hadde vi størrelsesmål liggende ute på hjemmesiden vår. Men så fikk jeg en e-post fra en gammel dame som spurte meg rett ut: «Hvorfor trenger dere å vite

dette?» Da fjernet jeg det. Men alder, størrelse og vekt mål sendes til kundene før et oppdrag.

Det finnes imidlertid ingen bestemte kriterier for å bli ansatt hos Regina Promotion.

– Det er vanskelig å si om en person er stygg. Alle har forskjellig smak. Men jeg kan ikke ansette en som er ...

Hun strekker armene ut til siden og blåser opp kinnene, for å illustrere hvor grensen går.

– Men *det* går det ikke an å si, det er jo diskriminerende, legger hun unnskyldende til.

Det er i hvert fall ingen tvil om at vertinnene har vært heldige med genene. Hansen, som er ute på sitt første oppdrag denne onsdagen, er intet mindre enn Miss Bikini 2011. Men hun har et bevisst forhold til hva jobben går ut på, og at det finnes grenser.

– Jeg sjekker jo om det er seriøst før jeg stiller opp på et oppdrag. Jeg vil ikke være med på noe crazy. Det er som en selgerjobb, bare at vi bruker mer av oss selv. Vi skal vise fram produktet, og selge varen, sier Hansen før Rusten fortsetter.

– Vi vet hva vi går med på. Det samme gjelder i modellbransjen: Går du inn i glamour (glamourmodellryket, journ. anm.), har du ødelagt for deg selv innen fashion. Moteblader sjekker alltid for nakenbilder og dristige glamourbilder.

Du må velge selv om du vil bli tatt seriøst.

Det er sjefen som setter grensen for skjørtelengde for sine ansatte, og Naas mener valg av kostymer er en skjønnssak.

– Vi skal ikke dekke til jentene med muslimsk hijabcover, det må ikke være for mye. Hvis vi skal på en båtmesse og det er varmt, da kan vi ha ganske korte skjørt.

Etter oppdrag vel utført, kommer vertinnene hutrende tilbake. Mens jentene får skifte ut av guttedrømkostymene sine, forteller Naas om sitt håp for morgendagens Regina Promotion.

– Fremtiden? Stor! Jeg vil ha 100 jenter og gutter i katalogen. Om sommeren kan de kjøre rundt på rulleskøyter, dele ut smaksprøver eller ha danseoppvisninger og underholdning. Det vil være perfekt i Norge, ingen andre driver med det.

Naas ser drømmende utover den klissvåte, betonggrå parkeringsplassen utenfor.

– Du må huske at det er forskjell på remember og recall. Å gjenkjenne et merke er noe annet enn å huske merket uten visuell stimulering. Det er dyrt å ha stand på messer som dette. Hvis du har hyggelige jenter som deler ut noe ikledd bedriftens t-skjorte, så er du garantert å få noe igjen for investeringen din.

agneskl@universitas.no

anmelderredaktør: Solveig N. Langvad
s.n.langvad@universitas.no 934 86295

ANMELDELSER

En foreleser å regne med

Kalkulus og lineær algebra. Ingen bull-shit-tvetydighet eller forskjellige teoretiske skoler som hevder å sitte på sannheten, slik du møter på forelesninger på øvre Blindern.

Lineær algebra bare er sånn. Universitas' utsendte anmelder har med seg en innsider, en fysikkstudent som har tatt emnet tidligere. Han forteller at du kan lage den mye omtalte Google-algoritmen med kunnskap fra dette emnet, og at værprognoser baserer seg delvis på lineær algebra. Det ryktes også om heftig klap-ping etter forelesningene til Tom Lindstrøm, fra studentene i salen som viser seg å være mer heterogene enn ventet. «Blinderns største forsamling av ukyskede mennesker» stemte kanskje på den tiden da ikke alle hadde råd til egen PC, men i våre dager ser matematikerne bare ut som Blinderns største forsamling av streite studenter.

For er det én ting som kjennetegner Lindstrøms forelesning er det nøkternheten. Lindstrøm utstråler rotnorsk soberhet. Han er en Toyota fra 2006. Han får jobben gjort, uten noe dilldall. Lindstrøm isper det hele litt humor også – sitatet «jeg savner forventningsbruset i forsamlingen hver gang

FORELESNING

Kalkulus og lineær algebra, UiO

Hvem: **Tom Lindstrøm**

Hvor: **Sophus Lies Auditorium**

Når: **Tirsdag 23. april**

epsilon kommer opp på tavla» er morsomt. Men ellers går det i en jevn strøm av vektorer, Xn-er, teoremer og følger. Innsiden bekrefter at Lindstrøm er godt forberedt, og holder et bra tempo. De yngre foreleserne har en tendens til å rase gjennom stoffet, Lindstrøm gjør seg flid i å forklare

alle små triks og metoder. Dette er i tillegg den mest teoretiske forelesningen denne våren. Du vet han (det er som regel en han) obsternasige, lesesalsrotta på SV-fakultetet som rekker opp hånda og stiller et bedrevitersk spørsmål i forelesningen? Det er ingen sånne i Lindstrøms forelesning. Innsideren sier fallhøyden for å stille spørsmål

i matteforelesninger er stor, du risikerer å avsløre at du ikke har fulgt ordentlig med. Med Lindstrøm som foreleser derimot, har du sikkert fått det med deg. Og slikt klapper de for, om enn litt mer spredt enn ryktet skulle ha det til. Tar du 40-gruppe i matte, meld deg opp til MAT1110. I beste fall risikerer du å kunne lage Google-algoritmen. Hvis du holder deg på maten.

Hans J. Skjong
hansjskj@universitas.no

TIDLIGERE ANMELDT

Folkemord og politisk massevold i det 20. århundrets politikk, UiO

Har du tips til spennende forelesere?
Send en e-post til s.n.langvad@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: A-lista
11.00: Studentnyhetene
11.03: Radio Nova Highlights
12.00: Lillesalen konsertserie
12.30: Taffellunsj
19.00: Bra Trommis
20.30: Sort Kanal
21.30: Dub Dubhead
22.00: Goodshit
23.00: The O & Jo Show
00.00: Overkill

Tirsdag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Vitenselskapet
10.30: Grenseløst
11.00: Studentnyhetene
11.03: Snakker ikke norsk
12.00: Studentradiolista

Onsdag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur

10.00: Studentnyhetene

10.03: Tekstbehandlingsprogrammet
11.00: Studentnyhetene
11.03: Rabarbra
11.30: Oppvask
12.00: Tanketog
19.00: Kveggels
20.30: Country Barn
21.00: Spillmatic
22.00: Funkiga Timmen
23.00: Neu
00.00: Når det rykker i støyfoten

Torsdag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost

RADIO NOVA

09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Nova Noir
12.00: Det Fiktive Selskab

Fredag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Opplysningen 99.3
11.00: Studentnyhetene
11.03: Nyhetsfredag
12.00: Radiotjenesten
12.30: Skallebank

19.00: Gymtimen
20.00: Nova Nedstrippa
21.00: Magic Beat
21.30: Nova Amor
22.00: Musikk, Dans og Drama
00.00: XO Hiphop

Søndag

00.00: Novanatt
07.00: Opplysningen 99,3 (R)
08.00: Rabarbra
08.30: Grenseløst
09.00: Det Fiktive Selskab
10.00: Søndagskvil
14.00: Stang ut
15.00: Sorgenfri
16.00: Snakker ikke norsk

Kunst: Selv før du slipper inn i lokalet er ventekonseptet i gang, med kommunikasjon i køen.

Vennligst vent

Med Westerdals er ikke venting nødvendigvis kjedelig.

Visste du at du bruker 62 minutter av dagen på å vente? Til sammen rundt syv uker i året? Kan-skje sitter du og venter akkurat nå. På bussen, kjæresten, middag, eller bedre tider. Studentene i tredje klasse grafisk design på Westerdals har ventet en stund på å få vise fram prosjektet *Please Wait*. Før den store åpningen i Rosenkrantz gate, må de besøkende selvsagt vente i kø utenfor før de får komme inn og oppleve. Med kølappen i hånda og buttons med «badeballen» (mac-symbolet for å vente) på jakka, kan de besøkende sette seg i venterom, høre på ventemusikk, eller se film om venting.

Studentene som venter på å bli grafiske designere har tenkt på det aller meste, og fått med seg flere kunstnere som alle har filosofert over hvordan det er å vente. For de fleste har jo ventet en del i sitt liv. På store ting som bomber og dommedag, og små ting som middag eller at helgen skal komme. Måtene vi venter på er selvsagt forskjellige. I Norge liker vi å spre oss ut i venterommet, men er dårlige til å stille oss i kø for bussen. Mens de besøkende beveger seg gjennom utstillingen kommer en hjelpsom «waiter» bort: – Venter du på noe? Hvis du vil kan jeg godt stå her og vente for deg, så kan du gjøre noe annet så lenge? Men det er ikke bare mennesker som venter. Et kamera som står utstilt har ventet på eieren som la det igjen i dyreparken i 1988, strikkesøyet ved siden av har ventet på busstoppet siden januar i fjor. Og hva gjør vi mens vi venter? Mange har vel drodlet,

«Prosjektet er så gjennomført at til og med dodøra er merket med «worth waiting for.»»

UTSTILLING

Please Wait

Av: **Grafisk design på Westerdals (School of Communication)**

Sted: **Graffill, Rosenkrantz gate 21**

Tid: **Lørdag 21. april**

brettet papirfigurer, eller stirret på en klokke som nesten ikke beveger seg.

Please Wait stiller filosofiske spørsmål og framkal-ler garantert gjenkjennende smil. Prosjektet er så gjennomført at til og med dodøra er merket med «worth waiting for». Og er du fortsatt ikke lei av å vente, kan du få kjøpt vente-kalender i butikken. Få med en grønn button også, som minner om at ventetid også kan brukes til å kommunisere. Da er du «på-logget» og klar til å «3D-chatte» med de rundt deg neste gang du venter på bussen. Utstillingen er ikke stor, men viser mange sider ved det å vente, og fantasifulle

observasjoner gjør *Please Wait* verdt et besøk. Det er åpent alle dager unntatt torsdag, og det er gratis å gå inn. Hva venter du på?

Utstillingen står til 18. mai

Caroline Enge (tekst)
Skjalg Bøhmer Vold (foto)
anmeldelser@universitas.no

Thorbjørn Kringlebotn Borlaug

UKAS ANBEFALING

Åndenes makt

Alle har godt av litt kreativ input i hverdagen, kanskje spesielt reklame-studenter. Åndene vet hvorfor, men i morra kommer et av Englands mest anerkjente medier til Westerdals for å preike om det han gjør. Paul Jacobs skal snakke om «spiritualisme». Jacobs skal visstnok holde deler av foredraget med bind for øynene, for

å «bevise at ånde verden er intelligent, og at han ikke bare leser kroppsspråk til deltakerne.» To timer med visitt fra en annen verden kan jo være underholdning nok i seg selv det, uansett om du er der for å le eller lytte. Men når du faktisk får studentrabatt i tillegg, blir det plutselig enda morsommere.

Øyvind Gallefoss

UKAS ADVARSEL

Jævla idioter

Det er fire ting som er bra med vinteren. Det ene er at joggerne holder seg innendørs, på en tredemølle i et treningsstudio, langt borte fra vanlige folk som er mer enn fornøyd med å gå, og opptatt av ikke å tenke for mye på at vi en gang i fremtiden kommer til å dø en langsom og smertefull død fordi vi ikke er i form.

Nå er vinteren over, og joggerne skal ut i gatene, i solen, i dagen. 8000 provoserende friske mennesker – en hensynsløs, joggende masse av dårlig samvittighet – kommer til å gjennomsyre sentrum med smil, tights, «stå på!» og vannflasker. Så hold deg hjemme, tiltaksløs, i sofaen. Livet er for langt til å løpes.

Ensformig etappe

Last Heat er fem rutinerte musikere med hjerte for rock og country. De har bakgrunn fra band som Bare Egil Band, Paal Flaata og Gåte, men de er først nå samlet for å spille inn egen musikk. Med akustiske gitarer, flerstemt vokal og steelgitar er bandets røtter i søttitallet solid forankret.

På tross av både dystre titler og tekster, er musikken til Last Heat utadvendt og optimistisk. Øystein Frantzvågs vokal dominerer alle låtene med formidling av tekst rundt temaer som angst og ulykkelig kjærlighet. Lytteren blir invitert med på en personlig reise – problemet er at denne reisen ikke er variert nok. De fleste låtene funker i og for seg, men satt etter hverandre blir de vanskelige å skille. Vokal-melodiene er bygd opp rundt de samme frasene og motivene gjennom hele plata. Med et band som stort sett spiller hele tiden og stort sett i samme

PLATE

Last Heat

Av: Last Heat

Plateselskap: Jansen Plateproduksjon

tempo, er det dermed altfor lite dynamikk i albumet.

Først der bandet tør å stoppe å spille kommer følelsene i tekstene ordentlig fram. Den nydelige låta «No One Knows» åpner sårt med kassegitar og vokal. Når bandet etter hvert kommer inn, med både blås og orgel, blir resten av sporet en sakte oppbygning som hele tiden er underordnet vokalistens. Dessverre er det langt fra et par gode låter til en god plate. Uten en helhetlig komposisjon er det ikke interessant nok i lengden. Det er utvilsomt mye god musikk her, men når låtene ikke har noen annen innbyrdes funksjon enn å ligne på hverandre, blir albumet for ensformig til å stå løpet ut.

Bendik Baksaas
bendik.baksaas@universitas.no

Blodfattig blåtime

Så herlig det må være å kun være to i et band. Kun to som kan gå lei av å turnere, kun to som kan krangle med hverandre. Og når bandet i tillegg består av ei jente og en gutt, får du automatisk en White Stripes-referanse i alle anmeldelser. Ikke verst. Du trenger ikke skryte på deg giftemål eller søskenstatus en gang, og gjør du sakene dine ordentlig, får du høre at «lydbildet er massivt til å være kun gitar, trommer og vokal». Blood Red Shoes (BRS), som nevner Pixies, Nirvana og Fugazi som inspirasjonskilder, har alt å vinne.

Brighton-duoen med Laura-Mary Carter på gitar og vokal i front, og Steven Ansell på trommer og vokal, skal ha for å nesten fylle opp Blå på den kinkige konsertdagen tirsdag. Men der Laura-Mary ser ut som hun har tatt noen valium for mye, ser det ut som Steven har tatt store doser sentralstimulerende midler. Det er han

KONSERT

Blood Red Shoes

Scene: Blå

Tid: Tirsdag 17. april

som produserer energien på scenen. Laura-Mary trakterer gitaren akkurat like kult som hun gjør på plate, men hun virker litt likegyldig til hele konserten. BRS har et bra live-rykte, men denne konserten er dessverre ingen højdare, til tross for det tidligere nevnte massive lydbildet.

Klimakset kommer aldri og det er ingen gitar som kastes mot bassstrommen slik den har blitt gjort på andre BRS-konsserter. Skuffende. Kanskje ligger skylden hos oss i publikummet? Fra scenen ble det påpekt «how quiet you guys are». De spilte på Hove i 2008, og spiller garantert på Slottsfjell, Hove eller Øya igjen. Sjekk dem ut. Tirsdagens konsert er ikke representativ.

Hans J. Skjong
hansjskj@universitas.no

KULTURKALENDER

onsdag 25. april

Kaker: Gamlisungdommens kaketreff arrangeres på Oslo mekaniske verksted. Ta med saltmat og søtmat og kom for å prate og la tiden gå. Arrangementet er alkoholfritt. Oslo mekaniske verksted. Kl. 18.00.

Jazz i sikte: Framtidas stjerner på den norske jazzhimmelen presenteres på denne konserten, i regi av Østnorsk jazzsenter. Etter en knallhard demokonkurranse er tre band bestående av unge, fremadstormende jazzmusikere valgt ut til å representere Framtida i norsk jazz i 2012. De tre bandene er Eat My Cake, Thomas Littlekare Kvartett og The Bureau. Victoria. Kl. 19.00

Foredrag: Erika Fatland ga i fjor ut boka Englebyen – Historier fra Beslan, en sterk og tankevekkende bok om den nord-kaukasiske byen som opplevde en av historiens mest brutale terroraksjoner i 2004. Hun vil fortelle om arbeidet med boka og reisene hun gjorde til Beslan. Hva skjedde med byen og befolkningen etterpå? Deichmanske bibliotek avd. Grünerløkka. Kl. 19.00.

torsdag 26. april

Utstilling: Mattias Härenstams skulpturer på utstillingen i Overlyssalen er sammen-smeltninger av menneskekropper og trær. Utstillingen baserer seg på det episke diktet «Den guddommelige komedie» av Dante Alighieri. Men der Dantes «selvmorder-trær» står dypt forankret i middelalderens Italia, befinner Härenstams skulpturer seg i en annen tid og et annet sted: Velkjente elementer fra IKEA-møbler og borgerlig innredning refererer til nåtidens skandinaviske velferdsstat. Kunstnerforbundet. Kl. 11.00.

Film: Førpremiere på Céline Sciammas *Tomboy*. Ti år gamle Laure foretrekker joggesko og kortklippet hår. Når hun flytter til et nytt nabolag, utgir hun seg overfor Lisa og gjengen hennes for å være en gutt. Laure nyter sitt nye jeg, og tror sensommeren aldri vil avsløre henne. Gimle kino. Kl. 18.00. Pris: 90 kr.

Konsert: Improkonsert med musikerne Magda Mayas, Tony Buck og Kim Myhr for første gang i trioformat. Tony Buck er kanskje mest kjent som trommeslager i det australske kultbandet The Necks, men spiller også mye i duoformat med Mayas. Sammen har de gitt ut flere kritikerroste album. Ikveld spiller de med gitarist Kim Myhr. Deichmanske hovedbibliotek. Kl. 18.00.

Festival: Tape to Zero er en splitter ny konsertserie/mini-festival med fokus på musikk innen nyere jazz, elektronika og ambient. Erland Dahlen spiller solo, før konsert med trioen Bendik Hofseth, Kjetil Husebø og Jonas Barsten Johnsen og Spin Marvel. Victoria. Kl. 19.00.

Konsert: Alex Gunia har med seg Even Hermansen på 300 Acting Spaces. Hermansen er en gitarist med bakgrunn fra rock og frijazz. Har spilt bla. med Bushman's Revenge, Solveig Slettahjell og

Shining. Jobber hovedsakelig med elektrisk musikk til vanlig. Glad i volum og skrekkblanda fryd. Sørengaia. Kl. 20.00.

fredag 27. april

Utstilling: Pierre Chaussy sine fotografier, som består av bilder tatt i sporadiske serier, handler om akklimatisering til en ny geografisk kontekst. Dermed representerer de også fotografens egne forsøk på å opprette en forbindelse til hans fysiske omgivelser. Galleri Cyan. Kl. 18.00.

Litteratur: Nærlesning med John Erik Riley. Da den amerikanske forfatteren David Foster Wallace valgte å avslutte sitt liv i 2008, ble han regnet som en av de viktigste amerikanske forfatterne i sin generasjon. Hans nyskapende, rike format overskrider de fleste litterære konvensjoner og har nærmest gitt ham kultstatus. Litteraturhuset. Kl. 18.00.

Therese Aune: Tar med seg sitt liveband til Mono for å gjøre en eksklusiv konsert på mandagskvelden.

FOTO: SANDRA JECMENICA

Konsert: Bakgrunnen for prosjektet The Humble Servants stammer fra en tid da Lars Beckstrøm, Paal Flaata og Göran Grini turnerte sammen i Tyskland. Siden den tid har trioens ønsket å lage musikk sammen, og resultatet har nå blitt en plate med Lars Beckstrøms låter med engelske tekster. Øvrige musikere i bandet er faste medlemmer i Beckstrøm Kvartett og De Lillos, Live Miranda, bandets andre vokalist og yngste medlem, synger i The Pieces. Parkteateret. Kl. 20.00. Pris: 170 kr.

Musikal: Det andre teaterets mest musikalske improvisatører skal koke sammen en 90 minutters musikal der og da. Det skal bli sang, dans, musikk og sterke, sterke musikalfølelser. De som skal stå på scenen er: Marte Mørland, Andreas Tønnesland, Kristin Jess Rodin, Camilla Frey, Veslemøy Mørkrid, Ingvild Haugstad og Nils Petter Mørland. Det andre teateret. Kl. 20.30. Pris: 100 kr.

Film: Ekebergrestauranten inviterer til gratis utekino. Filmen er den amerikanske klassikeren The Blues Brothers. Ekebergrestauranten. Kl. 21.30.

lørdag 28. april

Utstilling: På slutten av 1960-tallet finner man en markant endring i tekstmaterialet i den svarte soulmusikken: Fra å være snill, kjærlighetsfylt og indirekte i sin spede samfunnskritikk ble den kritisk og sint og et viktig talerør for de svarte ghettosene i USA. Tommy Søvik stiller ut sine soulplater med musikk, bilder og tekst. Kowalski og Hansen. Kl. 13.00.

Foredrag: Jørgen Sandmose med lørdagsforedrag. Et samfunn spaltet i basis og overbygning, historien som et resultat av motsetningsforhold mellom samfunnsklasser, og avslutningsappellen Proletarer i alle land, foren dere! Men hvor mye Marx er det egentlig i det vi tenker på som Marx' filosofi i dag? Litteraturhuset. Kl. 15.00.

Konsert: Espen Horne og Erik Holm spinner finurlige små rytmiske jazzperler fra 60- og 70-tallet. Suzanne «Sisi» Sumbundu gjør et live sett senere på kvelden. Sisi har drevet med musikk så lenge hun kan huske innen sjangre som soul, jazz og r'n'b. Victoria. Kl. 20.00.

Konsert: Ett og et halvt år er gått siden Ping sist opptrådte i Oslo og enda lenger siden forrige utgivelse. For anledningen stiller de derfor med stryke-, blåse- og utvidet rytmeseksjon. I tillegg kommer plateaktuelle Missdavinalée (UK) flygende ens ærend for å varme opp deg, ærede publikummer. Før og etter konsertene vil dessuten Jono El Grande og Professor Snublefot spille musikken du ellers ikke får muligheten til å nyte ute på byen. John Dee. Kl. 21.00. Pris: 100 kr.

søndag 29. april

Foredrag: For sytti år siden ble Oslo okkupert av Nazi-Tyskland. De tidligere så fredelige bygatene ble nå åsted for både militære kamphandlinger, sabotasjeaksjoner, likvidasjoner og jødedeportasjoner. Ottar Samuelsen har skrevet boka Oslo under andre verdenskrig og kommer for å fortelle om stedene i hovedstaden der sentrale hendelser under andre verdenskrig skjedde. Litteraturhuset. Kl. 13.00.

Dans: Denne kvelden er Crossroad også stedet å være for å få rista litt løs på kroppen. Dansegulvet ryddes og de heftigste swinglåter spilles over anlegget. Lindy Hop, Balboa, Boogie Woogie og East Coast Swing står på planen. The Crossroad Club. Kl. 20.00.

mandag 30. april

Konsert: Therese Aune tar med seg bandet sitt for å spille drommende filmatisk musikk. Bandet består av Hanna Furuseth på fiolin, Katrine Schiøtt på cello, Ida Løvli Hidle på trekkspill, Heida Karine Mobeck på tuba og Hans Hulbækmo på trommer. Café Mono. Kl. 20.00. Pris: 80 kr.

tirsdag 1. mai

Film: Den franske filmen *Kunsten å elske* vises på Klingenberg kino. Mellom romantisk komedie og moralstudie, mellom Woody Allen og Eric Rohmer, har Emmanuel Mouret konstruert et sjarmerende lappeteppes av intriger med råd om elskovskunsten. Med sin makeløse rollebesetning viser disse fem vittige historiene, forførelsens mange fasetter med humor, finesse og ynde. Klingenberg kino. Kl. 18.30. Pris: 100 kr.

AD NOTAM

Universitas oppsummerer uka

Tilbake fra kulden

Ad Notams organ for overformynderi har snappet opp et lovforslag fra Regjeringen.

– Studentene driver bare med vanstyre, og klarer ikke styre noe av pengene selv. Vi mener NSO-lederen bør kunne se de store linjene, så derfor velger vi å innsette Tora Aasland som ny NSO-leder, forteller Kristin Halvorsen. Hun sier det ikke er så farlig at Aasland sist var student i 1927.

– Tora kommer til å bli akkurat like vag og usynlig som dagens NSO-leder, så det burde bli en umerkelig overgang.

lei på slike saker.

– Jeg har sagt det før og jeg sier det igjen, når studenter i Oslo ser hvilke problemer studenter andre steder i verden sliter med, så virker jo det vi driver med helt banalt, sier fortsatt capsbruker og SP-leder, Stian Skullandbones.

Han mener Universitas har et ansvar for å blåse opp konflikter på UiO.

– Hvis Blå liste foreslår å kutte helsetiltak med 100 kroner per student, kan jo dere ha tittelen «Monster-sjokkforslag fra pappaguttene». Da glemmer nok studentene alt det fæle som skjer i det derre diktatorlandet.

Evig arbeidsløs

60 personer tar i dag høyere utdanning i norske fengsler. Ad Notams avdeling for bot og bedring (ABB) har fått tak i en med endt utdanning i fengsel.

– Jeg har sendt 300 søknader og ikke fått ett intervju. Det er ikke lett å få jobb med master i sanskrit i utgangspunktet, og når du legger til en fem års ubetingdom for narkosmugling og et navn folka i Migrapolis ikke klarer å uttale en gang, så skjønner jeg jo at jeg ikke er så ettertrakta, sier «Murzadzkeqke», til ABB.

Storm i vannglass

Forrige uke kunne du lese i Universitas om syriske studenter som blir torturert og drept. Nå har Studentparlamentet (SP) ved UiO sett seg

Partyprinsen

Ad Notams redaksjon for flatfyll (ANF) har kåret Audun Lysbakkens studietid til tidenes kjedeligste. På spørsmål om han erindret noen flauter, damer eller episoder fra hytteturer i studietiden, svarte han i forrige ukes Universitas at «jeg husker jeg slet med metoden».

Nå ser det ut til at Lysbakken har kommet på noen ville eskapader.

– Jeg husker en fredagskveld på Hulen. Jeg hadde drukket to øl, jeg var egentlig ganske brisen, og skulle lede en feministisk studiesirkel neste morgen. Men så tenkte jeg, faderen heller, jeg er jo student, og så drakk jeg én øl til og var ikke hjemme før nærmere ett, forteller han entusiastisk.

VI SPØR

av Øyvind Gallefoss

Belastet navn: Lederen for studentparlamentet i Buskerud, Frank Jonny Idland, heter Frank Jonny.

Navnekluss i krimmiljøet

Studentparlamentet i Buskerud overførte 15 000 kroner til eget selskap. Lederen for studentparlamentet, samt utviklingsansvarlig i den aktuelle bedriften, går under navnet «Frank Jonny» Idland. Stakkars, han hadde vel ikke noe valg?

- Ikke noe valg?

– *Ja, slik aktivitet er vel du kjent med fra tidligere?*

– Hva mener du?

– *Slik ... Aktivitet ...*

– Å stifte selskap?

– *Ja, hvis det er det du vil kalle det.*

– Nei, jeg har aldri stiftet noe selskap, jeg.

– *Nei vel ... Hvilken bakgrunn har du da?*

– Jus og ledelse. Men det er ikke relevant for...
- *Ikke relevant», sier du. Er det det du pleier å si når du blir tatt?*

– Hæ? Jeg er jo ikke blitt tatt!

– *Nei vel?*

– Nei, jeg hadde ikke stemmerett i denne saken, så jeg er uskyldig. For øvrig har jeg ingen kommentar utover pressemeldingen som er lagt ut på...

– *«Ingen kommentar»? Det var det nestlederen din, Lure-Juan, og økonomiansvarlig, Krim-Kine, også sa?*

– ...
- *Altså ... Du heter både Frank OG Jonny?*

– Ja?

– *Ja, du er vel kriminell?*

– Fordi jeg heter Frank Jonny, mener du?

– *Ja.*

– ... Nei. Jeg er ikke kriminell.

– *Jøss. Frank Jonny, du høres ut som du er kriminell. Vil du vurdere din stilling?*

– Jeg har allerede svart at jeg har ingen kommentar til denne saken.

oyvind.gallefoss@universitas.no

PANTO

av Thomas Sørlie Hansen

REBUS

av Filip Roshauw

Hint: Skremmende økonomiske nyheter, og vi tar en titt på hva som skjer i fremtiden på Universitetet. Riktig svar sendes til filip.roshauw@gmail.com

Forrige ukes løsning: Isolert universitet! Mange flinke folk, men denne uka går premien (på ingenting) til en herre ved navn Lars. Kudos!

FENGSELSQUIZ

av Øyvind Bosnes Engen

- I hvilken kommune ligger Ila fengsel og forvaringsanstalt?
- Og i hvilken kommune ligger Ullersmo fengsel?
- Hva heter etaten som administrerer fengslene i Norge?
- Hvilke to adresser ligger på hver sin side av fengselet i den norske utgaven av *Monopol*?
- Hva heter filmen der blant andre John Malkovich, Ving Rhames, Steve Buscemi og Dave Chapelle spiller innsatte i et flyvende fengsel?
- Denne forfatteren ga ut boka *Tretti dager i Sandefjord* etter å ha blitt fengslet for fyllekjøring. Hvem?
- Og hvilken politiker skrev *Livet bak murene* etter å ha tilbrakt fire år på Stortinget?
- «I shot a man in Reno just to watch him die», synger Johnny Cash. Hva heter sangen?
- Hva het plateselskapet som hadde blant andre 2Pac, Snoop Dogg og Dr. Dre i stallen på 1990-tallet?
- Hva heter fengselet som spiller en sentral rolle i bøkene om Harry Potter?

Isolert: Hvor ligger egentlig Ila fengsel? FOTO: PAALSO

- Bærum
- Ullensaker
- Kriminalomsorgen
- Øvre slottsgate og nedre slottsgate
- Con Air (1997)
- Vigdis Hjørth
- Erling Folkvord
- «Folsom Prison Blues»
- Death Row Records
- Azkaban